ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 23

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

27 stycznia 2010

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 72/2010 z dnia 26 stycznia 2010 r. ustanawiające procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w zakresie ochrony lotnictwa** [1] 1

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 73/2010 z dnia 26 stycznia 2010 r. ustanawiające wymagania dotyczące jakości danych i informacji lotniczych dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej** [1] 6

★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 74/2010 z dnia 26 stycznia 2010 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2336/2003, (WE) nr 341/2007, (WE) nr 1580/2007 oraz (WE) nr 376/2008 w zakresie formy powiadomień przekazywanych Komisji i warunków ich przekazywania** ... 28

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 75/2010 z dnia 26 stycznia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 31

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 76/2010 z dnia 26 stycznia 2010 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10 33

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 4 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

IV *Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu o UE i Traktatu Euratom*

2010/48/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych** 35

2010/49/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2009 r. określająca pierwsze regiony, w których uruchomiony zostanie wizowy system informacyjny (VIS)** *(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 8542)* 62

PL

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 72/2010

z dnia 26 stycznia 2010 r.

ustanawiające procedury przeprowadzania inspekcji Komisji w zakresie ochrony lotnictwa

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 300/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 ([1]), w szczególności jego art. 15 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Komisja powinna przeprowadzać inspekcje w celu monitorowania stosowania przez państwa członkowskie rozporządzenia (WE) nr 300/2008. Zorganizowanie inspekcji pod nadzorem Komisji ma na celu sprawdzenie skuteczności krajowych programów kontroli jakości.

(2) Komisja i państwa członkowskie powinny współpracować podczas przygotowywania i przeprowadzania inspekcji Komisji.

(3) Komisja powinna mieć możliwość włączenia w skład zespołów przeprowadzających inspekcje wykwalifikowanych audytorów krajowych, udostępnionych przez państwa członkowskie.

(4) Inspekcje Komisji powinny być przeprowadzane, a raporty z nich sporządzane, zgodnie z ustaloną procedurą, obejmującą standardową metodologię.

(5) Państwa członkowskie powinny zapewniać szybkie usunięcie nieprawidłowości wykrytych podczas inspekcji przeprowadzanych przez Komisję.

(6) Komisja powinna mieć możliwość przeprowadzania kolejnych inspekcji mających na celu zweryfikowanie, czy nieprawidłowości zostały usunięte.

(7) Powinien zostać określony sposób postępowania w przypadku nieprawidłowości uznanych za na tyle poważne, by mieć znaczny wpływ na ogólny poziom ochrony lotnictwa we Wspólnocie.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 300/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa procedury przeprowadzania przez Komisję inspekcji mających na celu monitorowanie stosowania przez państwa członkowskie rozporządzenia (WE) nr 300/2008. W zakres inspekcji Komisji wchodzą właściwe organy państw członkowskich, a także wybrane porty lotnicze oraz operatorzy i podmioty stosujące normy ochrony lotnictwa. Inspekcje prowadzone są w sposób przejrzysty, skuteczny, zharmonizowany i spójny.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „właściwy organ” oznacza krajowy organ wyznaczony przez państwo członkowskie na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 300/2008;

([1]) Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72

2. „inspekcja Komisji" oznacza badanie przez inspektorów Komisji istniejących środków, procedur i struktur w dziedzinie kontroli jakości i ochrony lotnictwa cywilnego, przeprowadzane w celu określenia poziomu ich zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 300/2008;

3. „inspektor Komisji" oznacza odpowiednio wykwalifikowaną osobę zatrudnioną przez Komisję lub osobę zatrudnioną przez państwo członkowskie do prowadzenia monitorowania na szczeblu krajowym w imieniu właściwego organu, która została wybrana do wzięcia udziału w inspekcjach Komisji;

4. „Komitet" oznacza komitet ustanowiony na mocy art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 300/2008;

5. „nieprawidłowość" oznacza niespełnienie wymagań ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 300/2008;

6. „audytor krajowy" oznacza osobę zatrudnioną przez państwo członkowskie do prowadzenia monitorowania zgodności na szczeblu krajowym w imieniu właściwego organu;

7. „test" oznacza próbę środków ochrony lotnictwa polegającą na symulacji zamiaru popełnienia aktu bezprawnej ingerencji w celu zbadania skuteczności wdrożenia istniejących środków ochrony;

8. „środek wyrównawczy" oznacza tymczasowy środek lub szereg środków, którego celem jest ograniczenie do minimum wpływu nieprawidłowości wykrytej podczas inspekcji do czasu, gdy możliwe będzie jej całkowite usunięcie.

ROZDZIAŁ II

WYMOGI OGÓLNE

Artykuł 3

Współpraca państw członkowskich

1. Bez uszczerbku dla zakresu odpowiedzialności Komisji, państwa członkowskie współpracują z Komisją w realizacji zadań dotyczących inspekcji. Współpraca ta funkcjonuje skutecznie w fazach przygotowań, kontroli i sprawozdawczej.

2. Państwa członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia poufności powiadomień o inspekcji i zagwarantowania przez to, że przebieg procesu inspekcji nie zostanie zagrożony.

Artykuł 4

Wykonywanie uprawnień Komisji

1. Każde państwo członkowskie zapewnia inspektorom Komisji możliwość wykonywania ich uprawnień do prowadzenia inspekcji w zakresie działań podlegających rozporządzeniu (WE) nr 300/2008, dotyczących ochrony lotnictwa cywilnego, realizowanych przez właściwy organ bądź jakikolwiek port lotniczy, operatora czy podmiot.

2. Każde państwo członkowskie zapewnia inspektorom Komisji dostęp na żądanie do wszelkiej stosownej dokumentacji niezbędnej do oceny zgodności ze wspólnymi normami.

3. W przypadku gdy inspektorzy Komisji napotkają trudności w wykonywaniu swoich obowiązków, zainteresowane państwa członkowskie wszelkimi środkami w ramach swoich uprawnień udzielają Komisji pomocy w pełnym ukończeniu realizacji zadania.

Artykuł 5

Kryteria kwalifikacyjne dla inspektorów Komisji

Aby kwalifikować się do udziału w inspekcjach Komisji, inspektorzy Komisji muszą posiadać stosowne doświadczenie teoretyczne i praktyczne oraz ukończyć z pozytywnym wynikiem szkolenie.

Szkolenie to:

a) jest prowadzone przez służby Komisji;

b) ma charakter szkolenia wstępnego i powtarzającego się;

c) zapewnia poziom skuteczności umożliwiający stwierdzenie, czy środki ochrony są wdrażane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 300/2008.

Szkolenie wstępne obejmuje egzamin.

Artykuł 6

Udział audytorów krajowych w inspekcjach Komisji

1. Państwa członkowskie udostępniają Komisji audytorów krajowych zdolnych do wzięcia udziału w inspekcjach Komisji oraz w związanych z nimi fazach przygotowawczej i sprawozdawczej.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane przynajmniej jednego, a maksymalnie pięciu audytorów krajowych, którzy mogą być powoływani do udziału w inspekcjach Komisji.

3. Wykaz wszystkich audytorów krajowych wyznaczonych przez państwa członkowskie i spełniających kryteria określone w art. 5 jest corocznie przekazywany Komitetowi.

4. Audytor krajowy nie bierze udziału w inspekcjach Komisji odbywających się w państwie członkowskim, w którym jest zatrudniony.

5. Wnioski o udział audytorów krajowych w inspekcjach Komisji są przekazywane właściwemu organowi w odpowiednim terminie, zazwyczaj na co najmniej dwa miesiące przed terminem inspekcji.

6. Wydatki wynikające z udziału audytorów krajowych w inspekcjach Komisji są, zgodnie z zasadami wspólnotowymi, pokrywane przez Komisję.

ROZDZIAŁ III

PROCEDURY PROWADZENIA INSPEKCJI KOMISJI

Artykuł 7

Zawiadamianie o inspekcjach

1. Komisja zawiadamia o inspekcji właściwy organ, na którego terytorium inspekcja ma być przeprowadzona, z przynajmniej dwumiesięcznym wyprzedzeniem.

2. W stosownych przypadkach jednocześnie z zawiadomieniem przekazuje się kwestionariusz przedinspekcyjny do wypełnienia przez właściwy organ wraz z prośbą o wszelkie stosowne informacje. Wypełniony kwestionariusz i żądane dokumenty są przekazywane Komisji na co najmniej dwa tygodnie przed planowanym terminem rozpoczęcia inspekcji.

3. W przypadku gdy Komisja posiada informacje sugerujące, że w porcie lotniczym występują nieprawidłowości mogące mieć znaczny wpływ na ogólny poziom ochrony lotnictwa we Wspólnocie, przeprowadzane są konsultacje z właściwym organem państwa członkowskiego, którego to dotyczy, a okres zawiadomienia o inspekcji może zostać skrócony do dwóch tygodni. W takim przypadku nie stosuje się ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Przygotowanie inspekcji

1. Inspektorzy Komisji podejmują działania przygotowawcze w celu zapewnienia skuteczności, prawidłowości i spójności inspekcji.

2. Właściwy organ otrzymuje informację o nazwiskach inspektorów Komisji wyznaczonych do przeprowadzenia inspekcji oraz odpowiednie inne szczegółowe dane.

3. Dla każdej inspekcji właściwy organ wyznacza koordynatora, którego zadaniem są praktyczne uzgodnienia związane z przeprowadzaną inspekcją. Państwa członkowskie przekazują Komisji nazwisko oraz dane kontaktowe koordynatora w ciągu trzech tygodni od otrzymania zawiadomienia o inspekcji.

Artykuł 9

Prowadzenie inspekcji

1. Inspektorzy Komisji przeprowadzają inspekcje w sposób wydajny i skuteczny, należycie dbając przy tym o bezpieczeństwo i ochronę ich samych oraz innych osób. Inspektorzy Komisji, których zachowanie podczas inspekcji nie spełnia tych norm, mogą być wykluczeni z dalszych inspekcji Komisji.

2. Do kontrolowania zgodności z ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 300/2008 wymaganiami ochrony lotnictwa cywilnego używana jest standardowa metodologia.

Przeprowadzanie inspekcji opiera się na systematycznym gromadzeniu informacji przy użyciu jednej lub kilku spośród poniższych technik:

a) obserwacje;

b) weryfikacje;

c) wywiady;

d) badanie dokumentów oraz

e) testy.

3. Podczas przeprowadzania inspekcji inspektorom Komisji towarzyszy przedstawiciel właściwego organu. Zachowanie osoby towarzyszącej nie może wpływać niekorzystnie na wydajność ani skuteczność inspekcji.

4. Inspektorzy Komisji mają przy sobie dowód tożsamości upoważniający do inspekcji w imieniu Komisji oraz kartę identyfikacyjną portu lotniczego umożliwiającą dostęp do wszystkich miejsc wymaganych do celów inspekcji. Format karty identyfikacyjnej portu lotniczego nie może wpływać niekorzystnie na wydajność ani skuteczność inspekcji.

5. Testy przeprowadza się tylko po uprzednim zawiadomieniu właściwego organu i w ścisłej współpracy z nim.

6. Państwa członkowskie zapewniają inspektorom Komisji upoważnienie do posiadania przy sobie przedmiotów, które mają zostać użyte do celów testu, w tym przedmiotów będących artykułami zakazanymi bądź takie artykuły przypominających, we wszystkich obszarach, do których w trakcie inspekcji wymagany jest dostęp, a także podczas tranzytu na miejsce inspekcji bądź z niego, zgodnie z wszelkimi ustalonymi protokołami.

7. Właściwy organ jest informowany w najkrótszym możliwym terminie o wszelkich poważnych nieprawidłowościach wykrytych podczas inspekcji Komisji. Ponadto bez uszczerbku dla art. 10, po zakończeniu inspekcji inspektorzy Komisji na miejscu przedstawiają nieformalne ustne podsumowanie swoich ustaleń w tych przypadkach, w których jest to możliwe.

Artykuł 10

Sprawozdanie z inspekcji

1. Komisja przekazuje właściwemu organowi sprawozdanie z inspekcji w ciągu sześciu tygodni od jej zakończenia.

Właściwy organ bezzwłocznie przekazuje istotne ustalenia portowi lotniczemu, operatorom oraz podmiotom objętym przeprowadzoną inspekcją.

2. Sprawozdanie przedstawia ustalenia inspektorów, w tym wszelkie wykryte nieprawidłowości. Sprawozdanie może zawierać zalecenia dotyczące działań naprawczych.

3. Przy ocenie wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 300/2008 stosuje się następującą klasyfikację:

a) pełna zgodność;

b) zgodność, ale pożądane są ulepszenia;

c) brak zgodności;

d) brak zgodności, poważne nieprawidłowości;

e) nie dotyczy;

f) nie potwierdzone.

Artykuł 11

Odpowiedź właściwego organu

1. W terminie trzech miesięcy od daty przesłania sprawozdania z inspekcji właściwy organ przedkłada Komisji na piśmie odpowiedź na sprawozdanie, w której:

a) ustosunkowuje się do ustaleń i zaleceń;

b) przedstawia plan działań określający działania, jakie zostaną podjęte w celu usunięcia wykrytych nieprawidłowości, oraz terminy ich realizacji.

2. W przypadku kolejnej inspekcji odpowiedź właściwego organu jest przekazywana w terminie sześciu tygodni od daty przesłania sprawozdania z inspekcji.

3. Jeśli sprawozdanie z inspekcji nie wykazało nieprawidłowości, odpowiedź nie jest wymagana.

Artykuł 12

Usuwanie nieprawidłowości

1. Nieprawidłowości wykryte podczas inspekcji są usuwane bezzwłocznie. Jeśli nie jest możliwe bezzwłoczne usunięcie nieprawidłowości, wdrażane są środki wyrównawcze.

2. Właściwy organ potwierdza usunięcie nieprawidłowości w piśmie przekazywanym Komisji. Potwierdzenie takie opiera się na kontroli zgodności przeprowadzonej przez właściwy organ.

3. Właściwy organ jest informowany o przypadkach, w których uznaje się, iż w świetle sprawozdania z inspekcji nie są wymagane żadne dalsze działania.

Artykuł 13

Kolejne inspekcje

1. Po otrzymaniu odpowiedzi właściwego organu oraz wszelkich dalszych wymaganych wyjaśnień Komisja może przeprowadzić kolejną inspekcję.

2. Właściwy organ jest informowany o kolejnej inspekcji, która ma zostać przeprowadzona na jego terytorium, z co najmniej dwutygodniowym wyprzedzeniem.

3. Przedmiotem kolejnych inspekcji są przede wszystkim te obszary, w których wykryto nieprawidłowości podczas pierwszej inspekcji Komisji.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 14

Informowanie Komitetu

Komitet jest regularnie informowany o realizacji programu inspekcji Komisji oraz o wynikach ocen przeprowadzanych w ramach tego programu.

Artykuł 15

Zawiadamianie właściwych organów o poważnych nieprawidłowościach

1. Właściwy organ jest bezzwłocznie informowany o przypadkach wykrycia podczas inspekcji w porcie lotniczym na jego terytorium poważnych nieprawidłowości uznanych za mające znaczny wpływ na ogólny poziom ochrony lotnictwa we Wspólnocie. Informacja o tym jest również bezzwłocznie przekazywana właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich.

2. Właściwe organy są również bezzwłocznie informowane o uzyskaniu przez Komisję wiarygodnych informacji o działaniach naprawczych, w tym o środkach wyrównawczych, potwierdzających, iż nieprawidłowości zgłoszone na podstawie niniejszego artykułu nie mają już znacznego wpływu na ogólny poziom ochrony lotnictwa we Wspólnocie.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Rozporządzenie stosuje się od dnia podanego w przepisach wykonawczych przyjętych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 300/2008, jednak nie później niż od dnia 29 kwietnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 73/2010

z dnia 26 stycznia 2010 r.

ustanawiające wymagania dotyczące jakości danych i informacji lotniczych dla jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności) ([1]), w szczególności jego art. 3 ust. 5,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiające ramy tworzenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (rozporządzenie ramowe) ([2]), w szczególności jego art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Odpowiednia jakość danych i informacji lotniczych to wymóg służący zapewnieniu bezpieczeństwa i wspieraniu nowych koncepcji działania w ramach europejskiej sieci zarządzania ruchem lotniczym (zwanej dalej „EATMN").

(2) Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (zwana dalej „ICAO") określiła wymagania dotyczące jakości danych i informacji lotniczych pod względem dokładności, rozdzielczości i spójności, które należy spełnić oraz utrzymywać w ramach EATMN przy przetwarzaniu tych danych i informacji.

(3) Wspomniane wymagania ICAO uważa się za dostateczną podstawę dla aktualnych wymagań dotyczących jakości, ale stwierdzono pewne braki, którymi należy się zająć, przede wszystkim w celu wsparcia przyszłych zastosowań.

(4) Za główną podstawę wymagań dotyczących jakości danych należy przyjąć załącznik 15 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (zwanej dalej „konwencją chicagowską"). Odniesienia do załącznika 15 do konwencji chicagowskiej nie oznaczają jednak automatycznie dokonywania odniesień do załącznika 4 do konwencji chicagowskiej lub innych załączników do tej konwencji.

(5) Analiza aktualnej sytuacji wykazała, że w EATMN nie zawsze są spełniane wymagania dotyczące jakości danych i informacji lotniczych, zwłaszcza te odnoszące się do dokładności i spójności.

(6) W sieci danych lotniczych nadal wykonuje się dużo czynności ręcznie, na papierze, co w znacznym stopniu skutkuje możliwością wprowadzenia błędnych danych oraz pogorszenia ich jakości. W związku z tym należy przyjąć środki w celu poprawy tej sytuacji.

(7) W celu zapewnienia dostatecznej jakości informacji lotniczych organizacji Eurocontrol zlecono opracowanie wymagań uzupełniających i ugruntowujących załącznik 15 do konwencji chicagowskiej, zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 549/2004. Niniejsze rozporządzenie oparte jest na wynikającym z tego upoważnienia sprawozdaniu z dnia 16 października 2007 r.

(8) Zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 552/2004 informacje lotnicze należy stopniowo zapewniać w formie elektronicznej na podstawie wspólnie uzgodnionego i ujednoliconego zbioru danych. Wymogi te należy ostatecznie stosować do wszystkich danych i informacji lotniczych wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia.

(9) Niniejsze rozporządzenie nie odnosi się do operacji wojskowych i szkoleń, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.

(10) Organizacje wojskowe zapewniające informację lotniczą na potrzeby operacji w ramach ogólnego ruchu lotniczego stanowią zasadniczy element przetwarzania danych lotniczych i państwa członkowskie zobowiązane są zapewnić jakość tych danych, która jest adekwatna do ich zamierzonego zastosowania.

(11) Za zasadniczy warunek osiągnięcia odpowiedniej jakości danych uważa się terminowe zapewnianie oraz publikowanie nowych lub zmienionych danych i informacji lotniczych zgodnie ze zmianami oraz z wymaganiami ICAO i państw członkowskich dotyczącymi cyklu aktualizacji danych.

(12) Państwa członkowskie powinny skutecznie zarządzać wszystkimi działaniami związanymi z tworzeniem danych i informacji lotniczych oraz powinny kontrolować te działania w celu zapewnienia dostatecznej jakości danych i informacji na potrzeby ich zamierzonego zastosowania.

([1]) Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 26.
([2]) Dz.U. L 96 z 31.3.2004, s. 1.

(13) W celu zapewnienia bezpiecznego, ciągłego i efektywnego funkcjonowania EATMN, części składowe oraz procedury wykorzystywane przez twórców danych muszą współdziałać z systemami, częściami składowymi i procedurami stosowanymi przez instytucje zapewniające służby informacji lotniczej.

(14) W celu utrzymania lub podniesienia istniejących poziomów bezpieczeństwa operacji należy zobowiązać państwa członkowskie do zapewnienia przeprowadzania przez właściwe podmioty oceny bezpieczeństwa, w tym procesów identyfikacji zagrożeń oraz oceny i ograniczania ryzyka. Zharmonizowane wdrożenie tych procesów do systemów wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia wymaga określenia szczegółowych wymogów bezpieczeństwa w odniesieniu do wszystkich wymagań dotyczących interoperacyjności i wydajności.

(15) Zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 552/2004 przepisy wykonawcze dotyczące interoperacyjności opisują określone procedury oceny zgodności stosowane do oceny zgodności lub przydatności do wykorzystania części składowych, jak również weryfikacji systemów.

(16) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczą wielu stron. Należy zatem uwzględnić indywidualne zdolności i poziomy zaangażowania poszczególnych stron w sieci danych, aby zapewnić stopniowe wdrażanie przepisów w praktyce, które pozwoli osiągnąć wymaganą jakość danych.

(17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wymagania dotyczące jakości danych i informacji lotniczych pod względem dokładności, rozdzielczości i spójności.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do systemów europejskiej sieci zarządzania ruchem lotniczym („EATMN"), ich części składowych i powiązanych procedur w zakresie tworzenia, opracowywania, przechowywania, obróbki, przetwarzania, przekazywania oraz rozpowszechniania danych i informacji lotniczych.

Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia dane i informacje lotnicze obejmują:

a) zintegrowany pakiet informacji lotniczych (zwany dalej „IAIP") określony w art. 3 ust. 7 udostępniany przez państwa członkowskie, z wyjątkiem biuletynów informacji lotniczych;

b) elektroniczne dane o przeszkodach lub elementy tych danych, o ile zostały udostępnione przez państwa członkowskie;

c) elektroniczne dane topograficzne lub elementy tych danych, o ile zostały udostępnione przez państwa członkowskie;

d) dane geograficzne dotyczące lotnisk, o ile zostały udostępnione przez państwa członkowskie.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących stron:

a) instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej;

b) jednostek zarządzających lotniskami i heliportami, dla których opublikowano przepisy wykonywania lotów według wskazań przyrządów (IFR) lub specjalne przepisy wykonywania lotów z widocznością (VFR) w krajowych zbiorach informacji lotniczych;

c) publicznych lub prywatnych podmiotów, zapewniających, do celów niniejszego rozporządzenia:

(i) służby tworzące i dostarczające dane pomiarowe;

(ii) służby projektowania procedur;

(iii) elektroniczne dane topograficzne;

(iv) elektroniczne dane o przeszkodach.

3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do momentu, w którym instytucja zapewniająca służby informacji lotniczej udostępnia dane lub informacje lotnicze kolejnemu docelowemu użytkownikowi.

W przypadku rozpowszechniania danych przy pomocy środków fizycznych niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do momentu udostępnienia danych lub informacji lotniczych do organizacji odpowiedzialnej za rozpowszechnianie danych przy pomocy środków fizycznych.

W przypadku automatycznego rozpowszechniania danych za pośrednictwem bezpośredniego połączenia elektronicznego między instytucją zapewniającą służby informacji lotniczej a podmiotem otrzymującym dane lub informacje lotnicze niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie:

a) do momentu, w którym kolejny docelowy użytkownik uzyskuje dostęp do danych lub informacji lotniczych będących w posiadaniu instytucji zapewniającej służby informacji lotniczej albo pobiera te dane lub informacje, lub

b) do momentu, w którym instytucja zapewniająca służby informacji lotniczej dostarcza dane lub informacje lotnicze do systemu kolejnego docelowego użytkownika.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004. Zastosowanie mają również następujące definicje:

1) „dane lotnicze" to przedstawienie faktów, pojęć lub instrukcji lotniczych w sposób sformalizowany, dostosowany do potrzeb komunikowania się, interpretowania lub przetwarzania;

2) „informacja lotnicza" to informacja powstała w wyniku gromadzenia, analizowania i formatowania danych lotniczych;

3) „jakość danych" oznacza stopień lub poziom pewności, że dostarczane dane spełniają wymagania użytkownika pod względem dokładności, rozdzielczości i spójności;

4) „dokładność" oznacza stopień zgodności między wartością oszacowaną lub zmierzoną a wartością rzeczywistą;

5) „rozdzielczość" oznacza liczbę jednostek lub cyfr, jakimi jest wyrażana i stosowana wartość, którą się mierzy lub oblicza;

6) „spójność" oznacza stopień pewności, że dane lotnicze i ich wartości nie zostały utracone bądź zmienione od czasu ich przekazania lub autoryzowanej zmiany;

7) „zintegrowany pakiet informacji lotniczych" (dalej zwany „IAIP") to pakiet składający się z następujących elementów:

   a) zbiory informacji lotniczych (zwane dalej „AIP"), włącznie ze zmianami;

   b) suplementy do AIP;

   c) zawiadomienie określone w pkt 17 (NOTAM) oraz biuletyny informacji przed lotem;

   d) biuletyny informacji lotniczych; oraz

   e) listy kontrolne i wykazy ważnych NOTAM;

8) „dane o przeszkodach" to dane o wszystkich stałych (o charakterze czasowym lub trwałym) i ruchomych obiektach albo ich częściach, które znajdują się w strefie przeznaczonej dla ruchu naziemnego statku powietrznego lub które przekraczają określoną powierzchnię przeznaczoną do ochrony statku powietrznego w locie;

9) „dane topograficzne" to dane dotyczące powierzchni Ziemi zawierającej naturalnie występujące obiekty, takie jak góry, wzgórza, grzbiety górskie, doliny, zbiorniki wodne, trwałe lody i śniegi, z wyłączeniem przeszkód;

10) „dane geograficzne dotyczące lotnisk" oznaczają informacje przedstawiające znormalizowane charakterystyki lotniska w odniesieniu do określonej powierzchni, w tym dane geoprzestrzenne i metadane;

11) „dane pomiarowe" oznaczają dane geoprzestrzenne ustalane przy pomocy pomiaru lub badania;

12) „projekt procedury" oznacza powiązanie danych lotniczych z konkretnymi instrukcjami lotu w celu określenia procedury przylotu lub odlotu według wskazań przyrządów, zapewniającej należyte standardy bezpieczeństwa lotu;

13) „instytucja zapewniająca służby informacji lotniczej" to organizacja odpowiedzialna za zapewnienie służby informacji lotniczej, certyfikowana zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2096/2005 ([1]);

14) „kolejny docelowy użytkownik" oznacza podmiot, który otrzymuje informacje lotnicze od instytucji zapewniającej służby informacji lotniczej;

15) „bezpośrednie połączenie elektroniczne" oznacza stosowne łącze cyfrowe pomiędzy systemami komputerowymi, umożliwiające wzajemne przekazywanie danych bez wykonywania czynności ręcznie;

16) „element danych" oznacza jeden parametr z całego zbioru danych, któremu przyporządkowana jest wartość określająca jego aktualny stan;

17) „NOTAM" to wiadomość rozpowszechniana za pomocą środków telekomunikacyjnych, zawierająca informacje na temat utworzenia, stanu lub zmian urządzeń lotniczych, służb, procedur, a także informacje o niebezpieczeństwie, których znajomość we właściwym czasie jest istotna dla personelu zaangażowanego w operacje lotnicze;

18) „cyfrowa NOTAM" to zbiór danych obejmujący informacje zawarte w NOTAM, w ściśle określonym formacie, możliwy do odczytu przez zautomatyzowany system komputerowy bez konieczności dokonywania interpretacji przez człowieka;

19) „twórca danych" oznacza podmiot odpowiedzialny za tworzenie danych;

20) „tworzenie danych" to utworzenie nowego elementu danych z odpowiadającą mu wartością, zmiana wartości istniejącego elementu danych lub usunięcie istniejącego elementu danych;

21) „okres ważności" oznacza okres, jaki upływa od daty i czasu opublikowania informacji lotniczej do daty i czasu, gdy dana informacja przestaje obowiązywać;

22) „walidacja danych" oznacza potwierdzenie spełnienia wymagań dotyczących konkretnego zastosowania lub zamierzonego zastosowania;

([1]) Dz.U. L 335 z 21.12.2005, s. 13.

23) „weryfikacja danych" to ocena wyników przetwarzania danych lotniczych mająca zapewnić poprawność i spójność, z uwzględnieniem danych wejściowych oraz odpowiednich norm, reguł i konwencji zastosowanych w tym działaniu, odnoszących się do tych danych;

24) „dane krytyczne" to dane o poziomie spójności określonym w rozdziale 3 sekcja 3.2 pkt 3.2.8 lit. a) załącznika 15 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (zwanej dalej „konwencją chicagowską");

25) „dane ważne" to dane o poziomie spójności określonym w rozdziale 3 sekcja 3.2 pkt 3.2.8 lit. b) załącznika 15 do konwencji chicagowskiej.

ROZDZIAŁ II

WYMAGANIA DOTYCZĄCE INTEROPERACYJNOSCI I WYDAJNOŚCI

Artykuł 4

Zbiór danych

Strony wymienione w art. 2 ust. 2 zapewniają dane i informacje lotnicze zgodnie ze specyfikacjami zbiorów danych przedstawionymi w załączniku I.

Artykuł 5

Wymiana danych

1. Strony, o których mowa w art. 2 ust. 2, zapewniają wzajemne przekazywanie danych określonych w art. 2 ust. 1 akapit drugi wykorzystując w tym celu bezpośrednie połączenie elektroniczne.

2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej zapewniają wzajemne przekazywanie wszystkich danych i informacji lotniczych określonych w art. 2 ust. 1 akapit drugi zgodnie z wymaganiami dotyczącymi formatu wymiany danych określonymi w załączniku II.

3. W odniesieniu do cyfrowej NOTAM państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu wymogu formatu wymiany danych, o którym mowa w ust. 2.

4. Instytucje zapewniające służby informacji lotniczej gwarantują kolejnemu docelowemu użytkownikowi udostępnienie wszystkich danych i informacji lotniczych w ramach AIP, zmian do AIP oraz suplementów do AIP wydanych przez państwo członkowskie, co najmniej:

a) zgodnie z wymaganiami dotyczącymi publikowania określonymi w normach ICAO, o których mowa w załączniku III pkt 4 i 8;

b) w sposób umożliwiający odczytanie treści i formatu dokumentów bezpośrednio na ekranie monitora komputerowego; oraz

c) zgodnie z wymaganiami dotyczącymi formatu wymiany danych wymienionymi w załączniku II.

Artykuł 6

Jakość danych

1. Państwa członkowskie zobowiązane są zagwarantować, aby instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej przestrzegały wymagań dotyczących jakości danych, określonych w załączniku IV część A.

2. Dostarczając danych lub informacji lotniczych, strony, o których mowa w art. 2 ust. 2, spełniają wymagania odnoszące się do dowodu obiektywnego określone w załączniku IV część B.

3. Realizując wzajemną wymianę danych lub informacji lotniczych, strony określone w art. 2 ust. 2 dokonują formalnych ustaleń zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku IV część C.

4. Pełniąc funkcję twórców danych, strony określone w art. 2 ust. 2 zobowiązane są przestrzegać wymagań dotyczących tworzenia danych określonych w załączniku IV część D.

5. Instytucje zapewniające służby informacji lotniczej zobowiązane są zagwarantować, aby twórcy danych niewymienieni w art. 2 ust. 2 udostępniali dane i informacje lotnicze kolejnemu docelowemu użytkownikowi z zachowaniem jakości adekwatnej do zamierzonego zastosowania.

6. Pełniąc funkcję podmiotu zobowiązanego do urzędowego wystąpienia o podjęcie działania związanego z tworzeniem danych, strony określone w art. 2 ust. 2. zobowiązane są zagwarantować, aby:

a) tworzenie, zmiana i usuwanie danych odbywało się stosownie do ich poleceń;

b) bez uszczerbku dla przepisów załącznika IV część C, ich polecenia odnoszące się do tworzenia danych zawierały co najmniej:

(i) jednoznaczny opis danych, które mają być utworzone, zmienione lub usunięte;

(ii) wskazanie podmiotu, któremu te dane mają być dostarczane;

(iii) datę i czas zaprzestania dostarczania tych danych;

(iv) formę sprawozdania dotyczącego tworzenia danych, jaka obowiązuje twórcę danych.

7. Strony określone w art. 2 ust. 2 zobowiązane są przestrzegać wymagań dotyczących przetwarzania danych określonych w załączniku IV część E.

8. Strony określone w art. 2 ust. 2 odpowiadają za ustanowienie i funkcjonowanie mechanizmów powiadamiania o błędach, przekazywania informacji zwrotnej oraz korygowania błędów zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku IV część F.

Artykuł 7

Spójność, aktualność oraz wykonywanie zadań przez pracowników

1. W przypadku gdy dane lub informacje lotnicze powtarzają się w więcej niż jednym krajowym AIP, instytucja zapewniająca służby informacji lotniczej odpowiedzialna za dane AIP ustanawia mechanizmy zapewniające spójność powtórzonych informacji.

2. Instytucje zapewniające służby informacji lotniczej zobowiązane są zagwarantować, aby dane i informacje lotnicze opublikowane w ich krajowych AIP opatrzone były przypisami wskazującymi te dane i informacje, które nie spełniają wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu odnoszących się do jakości danych.

3. Instytucje zapewniające służby informacji lotniczej odpowiadają za podawanie do wiadomości publicznej obowiązujących cykli aktualizacji stosowanych w przypadku zmian do AIP i suplementów do AIP.

4. Strony określone w art. 2 ust. 2 zobowiązane są zagwarantować, że ich pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań w zakresie dostarczania danych lub informacji lotniczych znają i stosują:

a) wymagania dotyczące zmian do AIP, suplementów do AIP oraz NOTAM ustanowione w normach ICAO, o których mowa w załączniku III pkt 5, 6 i 7;

b) cykle aktualizacji stosowane w przypadku wydawania zmian do AIP i suplementów do AIP, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, dotyczące dziedzin będących przedmiotem danych lub informacji lotniczych dostarczanych przez dane strony.

5. Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (WE) nr 2096/2005 strony określone w art. 2 ust. 2 zobowiązane są także zagwarantować, że pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań w zakresie dostarczania danych lub informacji lotniczych są odpowiednio przeszkoleni, kompetentni i upoważnieni do wykonywania powierzonych im zadań.

Artykuł 8

Wymagania dotyczące narzędzi i oprogramowania

Strony określone w art. 2 ust. 2 zobowiązane są zapewnić zgodność wszystkich narzędzi i całego oprogramowania wykorzystywanego w procedurach tworzenia, przygotowania, przechowywania, obróbki, przetwarzania i przekazywania danych lub informacji lotniczych z wymaganiami określonymi w załączniku V.

Artykuł 9

Ochrona danych

1. Strony określone w art. 2 ust. 2 zobowiązane są zapewnić ochronę danych i informacji lotniczych zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku VI.

2. Strony określone w art. 2 ust. 2 zobowiązane są zapewnić identyfikalność każdego elementu danych w okresie jego ważności oraz przynajmniej w ciągu 5 lat od zakończenia tego okresu albo przez 5 lat od zakończenia okresu ważności dla dowolnego elementu danych wyliczonego lub pochodzącego z któregokolwiek ze wskazanych elementów; przy czym wiążący jest ten z terminów, który upływa później.

ROZDZIAŁ III

WYMAGANIA ODNOSZĄCE SIĘ DO ZARZĄDZANIA JAKOŚCIĄ, BEZPIECZEŃSTWEM I ZABEZPIECZENIAMI

Artykuł 10

Wymagania odnoszące się do zarządzania

1. Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (WE) nr 2096/2005, strony określone w art. 2 ust. 2 wdrażają i utrzymują system zarządzania jakością w dziedzinie własnej działalności polegającej na dostarczaniu danych i informacji lotniczych stosownie do wymagań określonych w załączniku VII część A.

2. Strony, o których mowa w art. 2 ust. 2, zobowiązane są zagwarantować, aby w ramach systemu zarządzania jakością określonego w ust. 1 niniejszego artykułu sprecyzowane były procedury umożliwiające realizację celów zarządzania bezpieczeństwem określonych w załączniku VII część B oraz celów zarządzania zabezpieczeniami określonych w załączniku VII część C.

3. Strony, o których mowa w art. 2 ust. 2, zobowiązane są zagwarantować, aby wszelkie zmiany w istniejących systemach określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy lub wprowadzenie nowych systemów poprzedzono oceną bezpieczeństwa, włącznie z identyfikacją zagrożeń, oceną i ograniczaniem ryzyka, dokonywaną przez zainteresowane strony.

4. W czasie dokonywania takiej oceny bezpieczeństwa wymagania określone w art. 7 ust. 3, załączniku I, załączniku II i załączniku IV część A pkt 1 i 2 uznaje się za wymagania dotyczące bezpieczeństwa i należy je uwzględniać jako wymagania minimalne.

ROZDZIAŁ IV

OCENA ZGODNOŚCI I WYMAGANIA DODATKOWE

Artykuł 11

Zgodność lub przydatność do wykorzystania części składowych

Przed wystawieniem deklaracji WE o zgodności lub przydatności do wykorzystania części składowych, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 552/2004, producenci części składowych systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy niniejszego rozporządzenia, lub autoryzowani przedstawiciele tych producentów mający siedzibę w Unii oceniają zgodność lub przydatność do wykorzystania tych części składowych, stosownie do wymagań określonych w załączniku VIII.

Artykuł 12

Weryfikacja systemów

1. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, które mogą się wykazać lub wykazały się spełnianiem warunków określonych w załączniku IX, dokonują weryfikacji systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku X część A.

2. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, które nie mogą się wykazać lub nie wykazały się spełnianiem warunków określonych w załączniku IX, zlecają jednostce notyfikowanej weryfikację systemów, o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy. Weryfikacja odbywa się zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku X część B.

Artykuł 13

Wymagania dodatkowe

Strony określone w art. 2 ust. 2 lit. b) i c):

a) w stosownych przypadkach zapewniają poświadczenie bezpieczeństwa osobowego dla swoich pracowników odpowiedzialnych za zadania w zakresie tworzenia, opracowywania, przechowywania, obróbki, przetwarzania, przekazywania oraz rozpowszechniania danych i informacji lotniczych;

b) gwarantują, że ich pracownicy odpowiedzialni za zadania w zakresie dostarczania danych lub informacji lotniczych w pełni znają wymagania ustanowione w niniejszym rozporządzeniu;

c) opracowują i zachowują podręczniki obsługi zawierające konieczne instrukcje i informacje umożliwiające ich pracownikom odpowiedzialnym za zadania w zakresie dostarczania danych lub informacji lotniczych stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia;

d) zapewniają dostępność i aktualizację podręczników określonych w lit. c) oraz odpowiednie zarządzanie w zakresie jakości i konfiguracji dokumentów, jeżeli chodzi o aktualizację i rozpowszechnianie tych podręczników;

e) zapewniają zgodność metod pracy i procedur operacyjnych z niniejszym rozporządzeniem.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Przepisy przejściowe

1. Państwa członkowskie, które przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia powiadomiły ICAO o występującej różnicy zgodnie z art. 38 konwencji chicagowskiej, mogą utrzymać swoje krajowe przepisy dotyczące tematyki określonej w załączniku XI do niniejszego rozporządzenia do dnia 30 czerwca 2014 r.

2. Dane i informacje lotnicze opublikowane przed dniem 1 lipca 2013 r. i następnie niezmienione są dostosowywane do niniejszego rozporządzenia do dnia 30 czerwca 2017 r.

Artykuł 15

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit drugi, przepisy art. 4, art. 5 ust. 1, art. 5 ust. 2, art. 5 ust. 3 i art. 5 ust. 4 lit. c) stosuje się od dnia 1 lipca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

SPECYFIKACJE ZBIORÓW DANYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4

CZĘŚĆ A

IAIP, dane geograficzne dotyczące lotnisk oraz dane elektroniczne o przeszkodach

1. Dane i informacje lotnicze określone w art. 2 ust. 1 akapit drugi lit. a), b) i d) dostarcza się według wspólnej specyfikacji zbiorów danych, w której:

   a) do zapisu stosuje się:

      — ujednolicony język modelowania (UML) określony w dokumencie, o którym mowa w załączniku III pkt 13; zapis jest w postaci diagramów klas wraz z powiązanymi definicjami klas, atrybutów, zależności i zestawieniami wartości, lub

      — katalog obiektów sporządzony zgodnie z normą ISO określoną w załączniku III pkt 25;

   b) określa się, jako oddzielne elementy danych, każdy obiekt lotniczy, co do którego wymagane jest publikowanie informacji zgodnie z normami ICAO, o których mowa w załączniku III pkt 10, oraz z dokumentem Eurocae, o którym mowa w załączniku III pkt 24;

   c) w odniesieniu do każdego atrybutu zawarte jest określenie dopuszczalnych wartości w postaci typu danych, zakresu wartości lub enumeratywnego zestawienia;

   d) ujęta jest definicja opartego na UTC modelu temporalnego, który może obejmować pełny okres użytkowania obiektu lotniczego:

      — od dnia i czasu utworzenia do dnia i czasu definitywnego wycofania,

      — łącznie z trwałymi zmianami tworzącymi nowe podstawy dla danego obiektu;

   e) ujęta jest definicja reguł, które mogą wymuszać prawdopodobne wartości właściwości obiektu lub czasowe odchylenia tych wartości. Obejmuje to co najmniej:

      — wymogi wymuszające dokładność, rozdzielczość i spójność w przypadku danych pozycyjnych (poziomych i pionowych),

      — wymogi wymuszające aktualność danych;

   f) stosuje się konwencję nazewniczą w przypadku obiektów, atrybutów i zależności, w której unika się stosowania skrótów;

   g) podstawą opisu elementów geometrycznych (punkt, krzywa, powierzchnia) jest norma ISO określona w załączniku III pkt 14;

   h) podstawą opisu informacji zawierających metadane jest norma ISO określona w załączniku III pkt 15;

   i) zawarte są elementy metadanych wymienione w załączniku I część C.

2. Za wystarczające potwierdzenie zgodności w przypadku norm ISO uznaje się stosowny certyfikat wydany przez organizację posiadającą odpowiednią akredytację. Strony określone w art. 2 ust. 2 zgadzają się na ujawnienie dokumentacji związanej z certyfikacją wobec krajowych władz nadzorujących, na wniosek tych władz.

CZĘŚĆ B

Zbiory elektronicznych danych topograficznych

Zbiory elektronicznych danych topograficznych określone w art. 2 ust. 1 akapit drugi lit. c):

a) dostarcza się w wersji cyfrowej zgodnie z normami ICAO, o których mowa w załączniku III pkt 9 i 12;

b) obejmują elementy metadanych wymienione w załączniku I, część C.

CZĘŚĆ C

Metadane

Metadane odnoszące się do specyfikacji zbiorów danych określonych w części A i części B obejmują co najmniej następujące pozycje:

a) twórcę danych;

b) zmiany wprowadzone w danych;

c) osoby lub organizacje współdziałające w sprawie danych, z podaniem terminów tych kontaktów;

d) szczegółowe informacje dotyczące wykonanych walidacji i weryfikacji danych;

e) datę i czas rzeczywistego rozpoczęcia okresu ważności danych;

f) w przypadku danych geoprzestrzennych:

— zastosowany referencyjny model ziemi,

— zastosowany układ współrzędnych;

g) w przypadku danych liczbowych:

— dokładność statystyczną pomiaru lub zastosowaną technikę obliczeniową,

— rozdzielczość,

— poziom ufności wymagany w normach ICAO, o których mowa w załączniku III pkt 1 i 12 oraz w innych odpowiednich normach ICAO;

h) szczegółowe informacje dotyczące zastosowanych funkcji, w przypadku gdy nastąpiła konwersja/przekształcenie danych;

i) szczegółowe informacje dotyczące wszelkich ograniczeń w użytkowaniu danych.

ZAŁĄCZNIK II

WYMAGANIA DOTYCZĄCE FORMATU WYMIANY DANYCH OKREŚLONE W ART. 5

CZĘŚĆ A

IAIP, dane geograficzne dotyczące lotnisk oraz elektroniczne dane o przeszkodach

1. Dane i informacje lotnicze określone w art. 2 ust. 1 akapit drugi lit. a), b) i d) opracowuje się w formacie zgodnym ze wspólną specyfikacją, która:

   — w przypadku kodowania danych – uwzględnia specyfikację rozszerzalnego języka znaczników (XML) określoną w normie ISO, o której mowa w załączniku III pkt 17,

   — wyrażona jest w formie schematu XML; ponadto w przypadku przedstawiania reguł prowadzenia działalności można stosować język schematów *Schematron* określony w normie ISO, o której mowa w załączniku III pkt 19,

   — umożliwia wymianę danych dotyczących zarówno pojedynczych obiektów, jak i zbiorów obiektów,

   — umożliwia wymianę informacji podstawowych w wyniku ciągłych zmian,

   — jest usystematyzowana według obiektów, atrybutów i zależności definicji zbiorów danych przedstawionych w załączniku I część A; reguły mapowania zostają zapisane,

   — stanowi ścisłą implementację enumeratywnych zestawień wartości i zakresów wartości określonych dla każdego atrybutu w zbiorze danych,

   — w przypadku kodowania informacji geograficznej – jest zgodna ze specyfikacją języka znaczników geograficznych (GML) określoną w odnośniku, o którym mowa w załączniku III pkt 18.

2. Za wystarczające potwierdzenie zgodności w przypadku norm ISO uznaje się stosowny certyfikat wydany przez organizację posiadającą odpowiednią akredytację. Strony określone w art. 2 ust. 2 zgadzają się na ujawnienie dokumentacji związanej z certyfikacją wobec krajowych władz nadzorujących, na wniosek tych władz.

CZĘŚĆ B

Elektroniczne dane topograficzne

1. Elektroniczne dane topograficzne określone w art. 2 ust. 1 akapit drugi lit. c) dostarcza się we wspólnym formacie zgodnym z normami ISO wymienionymi w załączniku III pkt 14–18.

2. Za wystarczające potwierdzenie zgodności w przypadku norm ISO uznaje się stosowny certyfikat wydany przez organizację posiadającą odpowiednią akredytację. Strony określone w art. 2 ust. 2 zgadzają się na ujawnienie dokumentacji związanej z certyfikacją wobec krajowych władz nadzorujących, na wniosek tych władz.

ZAŁĄCZNIK III

PRZEPISY, O KTÓRYCH MOWA W ARTYKUŁACH I ZAŁĄCZNIKACH

1. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – rozdział 3, sekcja 3.2 (System jakości).

2. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – rozdział 3, sekcja 3.7.1 (Poziomy układ odniesienia).

3. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – rozdział 3, sekcja 3.7.2 (Pionowy układ odniesienia).

4. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – rozdział 4 (Zbiory Informacji Lotniczych (AIP)).

5. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – rozdział 4, sekcja 4.3 (Wymagania dotyczące zmian do AIP).

6. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – rozdział 4, sekcja 4.4 (Wymagania dotyczące Suplementów do AIP).

7. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – rozdział 5 (NOTAM).

8. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – rozdział 6, sekcja 6.2 (Dostarczanie informacji w formie drukowanej).

9. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – rozdział 10, sekcja 10.2 (Strefy pokrycia i wymagania numeryczne odnoszące się do danych topograficznych i o przeszkodach).

10. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – dodatek 1 (Treść Zbioru Informacji Lotniczych (AIP)).

11. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – dodatek 7 (Wymagania odnoszące się do jakości danych lotniczych).

12. Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby informacji lotniczej (wydanie dwunaste – lipiec 2004, uwzględniające poprawkę 34) – dodatek 8 (Wymagania dotyczące danych topograficznych i o przeszkodach).

13. Object Management Group – Specyfikacja ujednoliconego języka modelowania (UML) wersja 2.1.1.

14. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, ISO 19107:2003 – Informacja geograficzna – Schemat przestrzenny (wydanie 1 – 8.5.2003).

15. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, ISO 19115:2003 – Informacja geograficzna – Metadane (wydanie 1 – 8.5.2003 [Corrigendum Cor 1:2006 5.7.2006]).

16. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, ISO 19139:2007 – Informacja geograficzna – Metadane – Schemat implementacyjny XML (wydanie 1 – 17.4.2007).

17. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, ISO 19118:2005 – Informacja geograficzna – Kodowanie (wydanie 1 – 17.3.2006 ISO/CD 19118, wydanie 2 – 9.7.2007 [Na etapie prac komitetu]).

18. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, ISO 19136:2007 – Informacja geograficzna – Język znaczników geograficznych (GML) (wydanie 1 – 23.8.2007).

19. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, ISO/IEC 19757-3:2006 – Technika informatyczna – Języki zapisu schematów dokumentów (DSDL) – Część 3: Walidacja na podstawie reguł – Schematron (wydanie 1 – 24.5.2006).

20. Doc 9674-AN/946 ICAO – Światowy System Geodezyjny – Podręcznik 1984 (wydanie drugie – 2002).

21. Doc 9674-AN/946 ICAO – Światowy System Geodezyjny – Podręcznik 1984 (wydanie drugie – 2002), rozdział 7, sekcja 7.3.2 (Algorytm cyklicznej kontroli nadmiarowej (CRC)).

22. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, ISO/IEC 17799:2005 – Technika informatyczna – Techniki bezpieczeństwa – Praktyczne zasady zarządzania bezpieczeństwem informacji (wydanie 2 – 10.6.2005).

23. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, ISO 28000:2007 – Specyfikacja dotycząca systemu zarządzania bezpieczeństwem w łańcuchu dostaw (wydanie 1 – 21.9.2007 w trakcie przeglądu, ma zostać zastąpione przez wydanie 2 planowane na dzień 31.1.2008 [Na etapie badania]).

24. ED-99 A Eurocae, Wymagania użytkowników w odniesieniu do informacji geograficznych dotyczących lotnisk (październik 2005).

25. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna, ISO 19110:2005 – Informacja geograficzna – Metodologia katalogowania obiektów (wydanie 1).

ZAŁĄCZNIK IV

WYMAGANIA ODNOSZĄCE SIĘ DO JAKOŚCI DANYCH OKREŚLONE W ART. 6 I 7

CZĘŚĆ A

Wymagania odnoszące się do jakości danych

1. Wymagania odnoszące się do jakości danych dotyczące każdego elementu danych w zakresie danych i informacji lotniczych, o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit drugi, odpowiadają wymaganiom określonym w normach ICAO, o których mowa w załączniku III, pkt 11 oraz w innych odpowiednich normach ICAO, bez uszczerbku dla pkt 2 niniejszego załącznika.

2. Wymagania odnoszące się do jakości danych dotyczące każdego elementu danych w zakresie danych i informacji lotniczych, o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit drugi, ustala się w oparciu o ocenę bezpieczeństwa zamierzonego zastosowania elementu danych w przypadku gdy:

   a) element danych nie jest określony w normach ICAO dotyczących jakości, o których mowa w załączniku III pkt 11 oraz w innych odpowiednich normach ICAO; lub

   b) wymagania odnoszące się do jakości danych dotyczące dowolnego elementu danych nie są spełnione przez normy ICAO dotyczące jakości, o których mowa w załączniku III pkt 11 oraz w innych odpowiednich normach ICAO.

3. Wymagania odnoszące się do jakości danych dotyczące określonych w pkt 2 elementów danych opracowuje się według znormalizowanego procesu opisującego metodologię w zakresie derywacji i walidacji tych wymagań przed publikacją, z uwzględnieniem potencjalnego wpływu odpowiednich przepisów ICAO.

4. W przypadku gdy element danych posiada więcej niż jedno zamierzone zastosowanie, w odniesieniu do tego elementu stosuje się tylko najsurowsze wymagania dotyczące jakości danych wynikające z oceny bezpieczeństwa, o której mowa w pkt 2.

5. W odniesieniu do każdego elementu danych w zakresie danych i informacji lotniczych, o których mowa w art. 2 ust. 1 akapit drugi, określa się wymagania odnoszące się do jakości danych, uwzględniając:

   a) dokładność i rozdzielczość danych;

   b) poziom spójności danych;

   c) możliwość ustalenia pochodzenia danych;

   d) poziom gwarancji udostępniania danych kolejnemu docelowemu użytkownikowi przed datą/czasem rzeczywistego rozpoczęcia okresu ważności i ich nieusuwania przed datą/czasem rzeczywistego zakończenia okresu ważności.

6. Określa się wszystkie elementy danych konieczne do obsługi każdego zbioru danych/aplikacji lub zachowującego ważność podzbioru zbioru danych.

CZĘŚĆ B

Wymagania odnoszące się do dowodu obiektywnego

Dostarcza się argumenty i dowody w celu wykazania, że:

a) wymagania dotyczące dokładności i rozdzielczości są spełnione podczas tworzenia danych oraz nieprzerwanie zachowywane do czasu podania tych danych do wiadomości kolejnego docelowego użytkownika, włącznie z przypadkami zmniejszenia lub zmiany rozdzielczości elementu danych albo przetransponowania danych na inny układ współrzędnych bądź inną jednostkę miary;

b) w przypadku każdego elementu danych historia pochodzenia i zmian jest rejestrowana i dostępna do kontroli;

c) dane lub informacje lotnicze są kompletne bądź też podane są brakujące elementy;

d) w przypadku każdego elementu danych zdefiniowana jest procedura tworzenia, opracowywania, przechowywania, obróbki, przetwarzania, przekazywania i rozpowszechniania oraz że jest ona odpowiednia dla wyznaczonego poziomu spójności tego elementu danych;

e) proces walidacji i weryfikacji danych jest odpowiedni dla wyznaczonego poziomu spójności tego elementu danych;

f) ręczne lub półautomatyczne przetwarzanie danych wykonywane jest przez przeszkolonych i wykwalifikowanych pracowników z jasno określonymi funkcjami i zakresem obowiązków zarejestrowanym w systemie jakości danej organizacji;

g) wszelkie narzędzia lub całe oprogramowanie wykorzystywane w celu obsługi lub wdrażania procedur są zatwierdzone w sposób odpowiedni do tego celu zgodnie z załącznikiem V;

h) skuteczne procedury powiadamiania o błędach, procedury pomiarów i działań naprawczych funkcjonują zgodnie z zapisami w części F.

CZĘŚĆ C

Ustalenia formalne

Ustalenia formalne obejmują co najmniej:

a) zakres danych lub informacji lotniczych, które mają być dostarczane;

b) wymagania dotyczące dokładności, rozdzielczości i spójności w przypadku każdego dostarczanego elementu danych;

c) wymagane metody wykazywania zgodności dostarczanych danych z określonymi wymogami;

d) rodzaj działania podejmowanego w przypadku wykrycia błędu lub niezgodności w dostarczonych danych;

e) następujące minimalne kryteria dotyczące powiadamiania o zmianach danych:

— kryteria określania aktualności dostarczania danych na podstawie znaczenia zmiany dla eksploatacji lub bezpieczeństwa,

— uprzedzanie o przewidywanych zmianach,

— środki, jakie należy przyjąć w zakresie powiadamiania;

f) wskazanie podmiotu odpowiedzialnego za zapisywanie zmian danych;

g) środki służące rozstrzyganiu potencjalnych niejasności powstałych w wyniku stosowania różnych formatów wymiany danych lub informacji lotniczych;

h) wszelkie ograniczenia w użytkowaniu danych;

i) wymagania odnoszące się do sporządzania przez dostawców danych sprawozdań na temat jakości w celu ułatwienia weryfikacji jakości danych przez użytkowników danych;

j) wymagania odnoszące się do metadanych;

k) wymagania dotyczące procedury awaryjnej w zakresie ciągłości dostarczania danych.

CZĘŚĆ D

Tworzenie danych

1. Pomiary pomocy radionawigacyjnych oraz tworzenie danych obliczeniowych lub pochodnych, których współrzędne są publikowane w AIP, realizuje się zgodnie z odpowiednimi normami, a przynajmniej zgodnie z odpowiednimi przepisami ICAO, o których mowa w załączniku III pkt 20.

2. Wszystkie dane pomiarowe są odnoszone do WGS-84 w sposób określony w przepisach ICAO, o których mowa w załączniku III pkt 2.

3. Aby umożliwić wyrażenie wszystkich danych pionowych (pomiarowych, obliczeniowych lub pochodnych) względem średniego poziomu morza za pośrednictwem Grawitacyjnego Modelu Ziemi – 1996, stosuje się model geoidy, wystarczający do wykonania odpowiednich przepisów ICAO, o których mowa w załączniku III pkt 3, oraz wymagania dotyczące danych i informacji lotniczych określone w załączniku IV. „Geoida" to ekwipotencjalna powierzchnia w polu grawitacyjnym Ziemi, zbieżna z niezakłóconym średnim poziomem morza i rozciągnięta na wszystkie kontynenty.

4. Dane pomiarowe, obliczeniowe i pochodne zachowuje się w całym okresie użytkowania każdego elementu danych.

5. Dane pomiarowe sklasyfikowane jako dane krytyczne lub ważne poddaje się pełnemu wstępnemu sprawdzeniu, a następnie monitoruje się je pod kątem zmian co najmniej w cyklu rocznym. W przypadku wykrycia zmian dokonuje się ponownego sprawdzenia odpowiednich danych.

6. Stosuje się następujące metody zbierania i przechowywania elektronicznych danych pomiarowych:

a) współrzędne punktu odniesienia wprowadza się do urządzeń sprawdzających przy pomocy cyfrowego przekazu danych;

b) pomiary dokonane w terenie przechowuje się w zapisie cyfrowym;

c) dane pierwotne przekazuje się i wprowadza w zapisie cyfrowym do oprogramowania przetwarzającego.

7. Wszystkie dane pomiarowe sklasyfikowane jako dane krytyczne podlegają odpowiednim dodatkowym pomiarom w celu ustalenia błędów niewykrywalnych przy pomocy pojedynczego pomiaru.

8. Dane i informacje lotnicze zatwierdza się i weryfikuje przed ich zastosowaniem do derywacji lub obliczenia innych danych.

CZĘŚĆ E

Wymagania dotyczące przetwarzania danych

1. W przypadku gdy procedury lub części procedur tworzenia, opracowywania, przechowywania, obróbki, przetwarzania, przekazywania oraz rozpowszechniania danych i informacji lotniczych podlegają automatyzacji, są one:

   a) automatyzowane do poziomu współmiernego z kontekstem tej procedury dotyczącej danych;

   b) automatyzowane, aby zoptymalizować przydział zadań oraz interfejs człowiek-maszyna w celu osiągnięcia wysokiego poziomu korzyści w zakresie bezpieczeństwa i jakości w ramach tej procedury;

   c) zaprojektowane w sposób umożliwiający uniknięcie wprowadzania błędów w danych;

   d) zaprojektowane w sposób umożliwiający wykrywanie błędów w danych otrzymywanych/danych wejściowych.

2. W przypadku gdy dane i informacje lotnicze wprowadza się ręcznie, podlegają one niezależnej weryfikacji w celu identyfikacji wszelkich błędów, które mogły zostać wprowadzone.

CZĘŚĆ F

Wymagania dotyczące powiadamiania o błędach oraz działań korygujących

Powiadamianie o błędach, pomiary oraz działania korygujące gwarantują:

a) rejestrowanie i zgłaszanie do instytucji zapewniającej służby informacji lotniczej problemów rozpoznanych w trakcie tworzenia, opracowywania, przechowywania, obróbki i przetwarzania danych i informacji lotniczych lub też problemów rozpoznanych przez użytkowników po opublikowaniu danych;

b) przeprowadzanie przez instytucję zapewniającą służby informacji lotniczej analizy wszelkich zgłoszonych problemów z danymi i informacjami lotniczymi oraz podjęcie decyzji w sprawie uruchomienia działań naprawczych;

c) pilne spowodowanie usunięcia wszelkich błędów, niespójności oraz nieprawidłowości wykrytych w krytycznych i ważnych danych i informacjach lotniczych;

d) przekazywanie przez instytucję zapewniającą służby informacji lotniczej zainteresowanym użytkownikom danych ostrzeżeń o błędach przy pomocy najskuteczniejszych metod z uwzględnieniem poziomu spójności danych i informacji lotniczych oraz z zastosowaniem kryteriów uzgodnionych w ramach ustaleń formalnych stosownie do załącznika IV, część C, lit. d);

e) ułatwienie i stymulowanie przekazywania informacji zwrotnej na temat błędów przez użytkowników danych oraz innych dostawców danych i informacji lotniczych;

f) rejestrowanie stóp błędów występujących w danych i informacjach lotniczych w każdym przypadku przekazywania danych i informacji lotniczych między stronami określonymi w art. 2 ust. 2;

g) możliwość oddzielnego identyfikowania stóp błędów w przypadku błędów wykrytych przed przekazaniem oraz błędów zgłoszonych po przekazaniu.

ZAŁĄCZNIK V

WYMAGANIA DOTYCZĄCE NARZĘDZI I OPROGRAMOWANIA OKREŚLONE W ART. 8

1. Narzędzia stosowane w celu obsługi lub automatyzacji procedur dotyczących danych i informacji lotniczych spełniają wymagania wymienione w pkt 2 i 3 w przypadku gdy dane narzędzie:

   — może potencjalnie przyczyniać się do tworzenia błędów w elementach danych krytycznych lub ważnych,

   — stanowi jedyny środek wykrywania błędów w elementach danych krytycznych lub ważnych,

   — stanowi jedyny środek wykrywania rozbieżności między wieloma wersjami danych wprowadzonych ręcznie.

2. W przypadku narzędzi określonych w pkt 1, wymagania dotyczące poziomu wydajności, funkcjonalności i spójności określa się w celu zapewnienia pełnienia przez dane narzędzie jego funkcji w przetwarzaniu danych, bez wywierania niekorzystnego wpływu na jakość danych i informacji lotniczych.

3. Narzędzia określone w pkt 1 zatwierdza się i weryfikuje pod kątem wymagań, o których mowa w pkt 2.

4. Narzędzia określone w pkt 1, implementowane w pełni lub częściowo w oprogramowaniu, muszą spełniać następujące wymagania dodatkowe:

   — wymagania dotyczące oprogramowania muszą zawierać stosowne określenie warunków, jakie musi spełniać oprogramowanie, aby odpowiadało wymaganiom dotyczącym narzędzi,

   — wszelkie wymagania dotyczące oprogramowania muszą być powiązane z wymaganiami dotyczącymi narzędzi określonymi w pkt 2,

   — walidacji i weryfikacji oprogramowania, określonej odpowiednio w pkt 5 i 6, dokonuje się w odniesieniu do znanej wykonywalnej wersji oprogramowania w jego docelowym środowisku roboczym.

5. Walidacja oprogramowania oznacza procedurę mającą na celu potwierdzenie, że oprogramowanie spełnia wymagania stawiane określonej aplikacji lub odpowiada zamierzonemu wykorzystaniu danych i informacji lotniczych.

6. Weryfikacja oprogramowania oznacza ocenę wyników procedury opracowywania oprogramowania dotyczącego danych lub informacji lotniczych w celu zapewnienia poprawności i spójności z danymi wejściowymi oraz z mającymi zastosowanie standardami oprogramowania, regułami i konwencjami wykorzystanymi w danej procedurze.

ZAŁĄCZNIK VI

WYMAGANIA DOTYCZĄCE OCHRONY DANYCH OKREŚLONE W ART. 9

1. Wszelkie dane przekazywane w formie elektronicznej są chronione przed utratą lub przekształceniem dzięki stosowaniu algorytmu CRC32Q, o którym mowa w załączniku III pkt 21. Wartość cyklicznej kontroli nadmiarowej (zwanej dalej CRC) stosuje się przed końcową weryfikacją danych poprzedzającą ich przechowywanie lub przekazywanie.
2. W przypadku gdy fizyczne rozmiary danych wykraczają poza granice, w których ochrona na wymaganym poziomie spójności jest możliwa przy pomocy jednej CRC, stosuje się wiele wartości CRC.
3. Dane i informacje lotnicze mają zapewniony właściwy poziom ochrony zabezpieczeń podczas przechowywania oraz podczas wymiany między stronami określonymi w art. 2 ust. 2 w celu uniemożliwienia przypadkowej zmiany danych lub nieupoważnionego do nich dostępu lub ich przekształcenia na jakimkolwiek etapie.
4. Przechowywanie oraz przekazywanie danych i informacji lotniczych podlegają ochronie przy pomocy odpowiedniego procesu uwierzytelniania, w którego trakcie odbiorcy mogą ustalić, czy dane lub informacje zostały przekazane z upoważnionego źródła.

ZAŁĄCZNIK VII

WYMAGANIA ODNOSZĄCE SIĘ DO ZARZĄDZANIA JAKOŚCIĄ, DO BEZPIECZEŃSTWA I ZABEZPIECZEŃ OKREŚLONE W ART. 10

CZĘŚĆ A

System zarządzania jakością

1. W ramach systemu zarządzania jakością wspomagającego tworzenie, opracowywanie, przechowywanie, obróbkę, przetwarzanie, przekazywanie i rozpowszechnianie danych i informacji lotniczych:

   — definiuje się politykę jakości w taki sposób, aby w miarę możności jak najlepiej zaspokoić potrzeby różnych użytkowników,

   — określa się program zapewniania jakości zawierający procedury przeznaczone do weryfikacji zgodności wszystkich przeprowadzanych operacji z mającymi zastosowanie wymaganiami, standardami i procedurami, włącznie z odpowiednimi wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu,

   — dostarcza się dowodów funkcjonowania systemu jakości za pomocą instrukcji i dokumentów monitorowania,

   — wyznacza się przedstawicieli kadry zarządzającej do monitorowania zgodności z procedurami oraz stosowności procedur w celu zapewnienia bezpiecznej i skutecznej eksploatacji,

   — dokonuje się przeglądów funkcjonującego systemu jakości i w stosownych przypadkach podejmuje się działania naprawcze.

2. Za wystarczające potwierdzenie zgodności z wymaganiami pkt 1 uznaje się certyfikat EN ISO 9001 wydany przez organizację posiadającą odpowiednią akredytację. Strony określone w art. 2 ust. 2 zgadzają się na ujawnienie dokumentacji związanej z certyfikacją wobec krajowych władz nadzorujących, na wniosek tych władz.

CZĘŚĆ B

Cele zarządzania bezpieczeństwem

1. Do celów zarządzania bezpieczeństwem zalicza się:

   — zmniejszenie ryzyka wypadku lotniczego wynikającego z błędów w danych, w stopniu wykonalnym w praktyce,

   — propagowanie w danej organizacji wiedzy na temat bezpieczeństwa poprzez dzielenie się doświadczeniami uzyskanymi podczas działań zapewniających bezpieczeństwo oraz poprzez zaangażowanie wszystkich pracowników w proces składania propozycji rozwiązań odnoszących się do rozpoznanych problemów bezpieczeństwa oraz do usprawnień wspomagających efektywność i skuteczność procedur,

   — dopilnowanie, aby w ramach organizacji ustalono jednostkę odpowiedzialną za opracowanie i utrzymanie celów zarządzania bezpieczeństwem,

   — dopilnowanie, aby przechowywano dokumenty i prowadzono monitorowanie w celu zapewnienia gwarancji bezpieczeństwa działalności,

   — dopilnowanie, aby w razie potrzeby zalecano wprowadzanie usprawnień w celu zapewnienia gwarancji bezpieczeństwa działalności.

2. Osiągnięcie celów zarządzania bezpieczeństwem ustanawia się jako najwyższy priorytet niezależnie od nacisków handlowych, operacyjnych, środowiskowych czy społecznych.

CZĘŚĆ C

Cele zarządzania zabezpieczeniami

1. Do celów zarządzania zabezpieczeniami zalicza się:

   — zapewnienie zabezpieczeń danych i informacji lotniczych otrzymywanych, opracowywanych lub w inny sposób wykorzystywanych, aby były one chronione przed ingerencją i, aby dostęp do nich był dozwolony wyłącznie dla podmiotów upoważnionych,

   — zapewnienie, aby środki zarządzania zabezpieczeniami organizacji spełniały odpowiednie wymogi krajowe lub międzynarodowe odnoszące się do infrastruktury krytycznej i do ciągłości działania oraz aby odpowiadały międzynarodowym normom w zakresie zarządzania zabezpieczeniami, w tym normom ISO, o których mowa w załączniku III pkt 22 i 23.

2. Za wystarczające potwierdzenie zgodności w przypadku norm ISO uznaje się stosowny certyfikat wydany przez organizację posiadającą odpowiednią akredytację. Strony określone w art. 2 ust. 2 zgadzają się na ujawnienie dokumentacji związanej z certyfikacją wobec krajowych władz nadzorujących, na wniosek tych władz.

ZAŁĄCZNIK VIII

Wymagania odnoszące się do oceny zgodności lub przydatności do wykorzystania części składowych określone w art. 11

1. Czynności weryfikacyjne wykazują zgodność części składowych z wymaganiami dotyczącymi interoperacyjności, wydajności, jakości i bezpieczeństwa, określonymi w niniejszym rozporządzeniu bądź też przydatność do wykorzystania w trakcie działania tych części składowych w środowisku testowym.

2. Producent lub jego autoryzowany przedstawiciel mający siedzibę w Unii zarządza czynnościami związanymi z oceną zgodności, w szczególności:

   — określa odpowiednie środowisko testowe,

   — sprawdza, czy plan testów zawiera opis części składowych w środowisku testowym,

   — sprawdza, czy plan testów w pełni uwzględnia obowiązujące wymagania,

   — zapewnia zgodność i jakość dokumentacji technicznej oraz planu testów,

   — planuje organizację testów, obsadę kadrową, instalację i konfigurację platformy testowej,

   — przeprowadza inspekcje i testy określone w planie testów,

   — sporządza sprawozdanie prezentujące wyniki inspekcji i testów.

3. Producent lub jego autoryzowany przedstawiciel mający siedzibę w Unii zapewnia zgodność części składowych uwzględnionych w procedurze tworzenia, opracowywania, przechowywania, obróbki, przetwarzania, przekazywania oraz rozpowszechniania danych i informacji lotniczych znajdujących się w środowisku testowym z obowiązującymi wymaganiami dotyczącymi interoperacyjności, wydajności, jakości i bezpieczeństwa określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

4. Po pomyślnym zakończeniu weryfikacji zgodności lub przydatności do wykorzystania, producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę w Unii sporządza na własną odpowiedzialność deklarację WE o zgodności lub przydatności do wykorzystania, określając w szczególności wynikające z niniejszego rozporządzenia wymagania spełnione przez daną część składową oraz powiązane warunki wykorzystania zgodnie z załącznikiem III pkt 3 do rozporządzenia (WE) nr 552/2004.

ZAŁĄCZNIK IX

WARUNKI OKREŚLONE W ART. 12

1. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi w ramach swoich struktur stosować metody sprawozdawczości zapewniające i wykazujące bezstronność oraz niezależność ocen w odniesieniu do czynności weryfikacyjnych.

2. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi dopilnować, aby pracownicy zaangażowani w proces weryfikacji wykonywali czynności kontrolne, zachowując przy tym najwyższy stopień kompetencji zawodowej i wykorzystując możliwie najwyższe kwalifikacje techniczne; nie mogą oni podlegać jakimkolwiek naciskom ani wpływom, zwłaszcza natury finansowej, które mogłyby oddziaływać na ich osąd lub wyniki przeprowadzanych przez nich kontroli, w szczególności naciskom ze strony osób lub grupy osób, których dotyczyć będą wyniki prowadzonych czynności kontrolnych.

3. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zapewnić pracownikom zaangażowanym w procedury weryfikacji dostęp do sprzętu umożliwiającego im prawidłowe przeprowadzenie wymaganych czynności kontrolnych.

4. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zagwarantować, że pracownicy zaangażowani w procedury weryfikacji posiadają rzetelne wyszkolenie techniczne i zawodowe, dostateczną znajomość wymagań w zakresie weryfikacji, jakie mają przeprowadzać, odpowiednie doświadczenie w prowadzeniu takich działań, a także umiejętności wymagane do sporządzania deklaracji, rejestrów i sprawozdań potwierdzających przeprowadzenie weryfikacji.

5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej musi zapewnić w trakcie czynności kontrolnych zachowanie bezstronności przez pracowników zaangażowanych w procedury weryfikacji. Ich wynagrodzenie nie może zależeć od liczby przeprowadzonych kontroli ani od ich wyników.

ZAŁĄCZNIK X

CZĘŚĆ A

Wymagania odnoszące się do weryfikacji systemów określone w art. 12 ust. 1

1. Weryfikacja systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy wykazuje zgodność tych systemów z wymaganiami dotyczącymi interoperacyjności, wydajności i bezpieczeństwa określonymi w niniejszym rozporządzeniu, w środowisku oceny odzwierciedlającym kontekst operacyjny tych systemów.

2. Weryfikację systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi i uznanymi praktykami testowymi.

3. Narzędzia testowe stosowane do weryfikacji systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy posiadają odpowiednie funkcje.

4. Weryfikacja systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy prowadzi do uzyskania części dokumentacji technicznej wymaganych w załączniku IV pkt 3 do rozporządzenia (WE) nr 552/2004, w tym do sporządzenia:

   — opisu wdrożenia,

   — sprawozdania z inspekcji i testów zrealizowanych przed oddaniem systemu do eksploatacji.

5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej zarządza czynnościami weryfikacyjnymi, w szczególności:

   — określa odpowiednie symulowane środowisko oceny operacyjnej i technicznej odzwierciedlające środowisko operacyjne,

   — sprawdza, czy plan testów zawiera opis włączenia systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy w środowisko oceny operacyjnej i technicznej,

   — sprawdza, czy plan testów w pełni uwzględnia obowiązujące wymagania dotyczące interoperacyjności, wydajności i bezpieczeństwa określone w niniejszym rozporządzeniu,

   — zapewnia zgodność i jakość dokumentacji technicznej i planu testów,

   — planuje organizację testów, obsadę kadrową, instalację i konfigurację platformy testowej,

   — przeprowadza inspekcje i testy określone w planie testów,

   — sporządza sprawozdanie prezentujące wyniki inspekcji i testów.

6. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej na własną odpowiedzialność zapewnia zgodność systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy z wymaganiami dotyczącymi interoperacyjności, wydajności i bezpieczeństwa określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

7. Po pomyślnym zakończeniu weryfikacji instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej sporządzają deklarację WE o weryfikacji systemu i przedstawiają taką deklarację oraz dokumentację techniczną krajowym władzom nadzorującym, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 552/2004.

CZĘŚĆ B

Wymagania odnoszące się do weryfikacji systemów określone w art. 12 ust. 2

1. Weryfikacja systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy wykazuje zgodność tych systemów z wymaganiami dotyczącymi interoperacyjności, wydajności i bezpieczeństwa określonymi w niniejszym rozporządzeniu, w środowisku oceny odzwierciedlającym kontekst operacyjny tych systemów.

2. Weryfikację systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy przeprowadza się zgodnie z odpowiednimi i uznanymi praktykami testowymi.

3. Narzędzia testowe stosowane do weryfikacji systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy posiadają odpowiednie funkcje.

4. Weryfikacja systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy prowadzi do uzyskania części dokumentacji technicznej wymaganych w załączniku IV pkt 3 do rozporządzenia (WE) nr 552/2004, w tym do sporządzenia:

   — opisu wdrożenia,

   — sprawozdania z inspekcji i testów zrealizowanych przed oddaniem systemu do eksploatacji.

5. Instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej określa odpowiednie środowisko oceny operacyjnej i technicznej odzwierciedlające środowisko operacyjne oraz zleca jednostce notyfikowanej przeprowadzenie działań weryfikacyjnych.

6. Jednostka notyfikowana zarządza działaniami weryfikacyjnymi, w szczególności:

   — sprawdza, czy plan testów zawiera opis włączenia systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy w środowisko oceny operacyjnej i technicznej,

   — sprawdza, czy plan testów w pełni uwzględnia obowiązujące wymagania dotyczące interoperacyjności, wydajności i bezpieczeństwa określone w niniejszym rozporządzeniu,

   — zapewnia zgodność i jakość dokumentacji technicznej i planu testów,

   — planuje organizację testów, obsadę kadrową, instalację i konfigurację platformy testowej,

   — przeprowadza inspekcje i testy określone w planie testów,

   — sporządza sprawozdanie prezentujące wyniki inspekcji i testów.

7. Jednostka notyfikowana zapewnia zgodność systemów określonych w art. 2 ust. 1 akapit pierwszy, zastosowanych w środowisku oceny operacyjnej, z wymogami dotyczącymi interoperacyjności, wydajności i bezpieczeństwa określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

8. Po pomyślnym zakończeniu zadań weryfikacyjnych jednostka notyfikowana sporządza świadectwo zgodności w odniesieniu do wykonanych zadań.

9. Następnie instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej sporządza deklarację WE o weryfikacji systemu i przedstawia tę deklarację oraz dokumentację techniczną krajowym władzom nadzorującym, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 552/2004.

ZAŁĄCZNIK XI

RÓŻNICE ICAO, O KTÓRYCH MOWA W ART. 14

Załącznik 15 do konwencji chicagowskiej – Służby Informacji Lotniczej – rozdział 3, sekcja 3.2.10 (Cykliczna kontrola nadmiarowa).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 74/2010

z dnia 26 stycznia 2010 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 2336/2003, (WE) nr 341/2007, (WE) nr 1580/2007 oraz (WE) nr 376/2008 w zakresie formy powiadomień przekazywanych Komisji i warunków ich przekazywania

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") ([1]), w szczególności jego art. 192 ust. 2 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego ([2]) ustanawia wspólne zasady przekazywania Komisji informacji i dokumentów przez właściwe organy państw członkowskich. Zasady te w szczególności obejmują obowiązek korzystania przez państwa członkowskie z systemów informatycznych udostępnianych przez Komisję i zatwierdzanie praw dostępu organów lub osób upoważnionych do przesyłania informacji. Ponadto rozporządzeniem tym ustanawia się wspólne zasady dotyczące systemów informatycznych, dzięki którym systemy te zapewniają autentyczność, integralność i trwałą czytelność przesyłanych dokumentów oraz ochronę danych osobowych.

(2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 792/2009 w rozporządzeniach ustanawiających określone zobowiązania w zakresie przekazywania powiadomień należy przewidzieć obowiązek stosowania systemów informatycznych zgodnie z wymienionym rozporządzeniem.

(3) Komisja opracowała system informatyczny umożliwiający elektroniczne zarządzanie dokumentami i procedurami w ramach jej własnych wewnętrznych procedur oraz w zakresie stosunków z organami zaangażowanymi w realizację wspólnej polityki rolnej.

(4) Uważa się, że część obowiązków w zakresie przekazywania powiadomień można obecnie wypełniać przy pomocy wymienionego systemu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 792/2009; w szczególności obowiązki przewidziane w rozporządzeniach Komisji: (WE) nr 2336/2003 z dnia 30 grudnia 2003 r. wprowadzającym niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 670/2003 ustanawiającego szczególne środki dotyczące rynku alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego ([3]), (WE) nr 341/2007 z dnia 29 marca 2007 r. otwierającym i ustanawiającym zarządzanie kontyngentami taryfowymi i wprowadzającym system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i niektórych innych produktów rolniczych przywożonych z krajów trzecich ([4]), (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ([5]), oraz (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ([6]).

(5) W rozporządzeniach (WE) nr 2336/2003 i (WE) nr 1580/2007 należy wprowadzić obowiązek przekazywania powiadomień nawet w przypadku braku nowych danych. Ponadto dla jasności należy przewidzieć, że w przypadku powiadomień dotyczących świadectw zastępczych przekazywanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 376/2008 należy podać także numer porządkowy zastępowanego świadectwa. Aby umożliwić Komisji skuteczne przekazywanie państwom członkowskim otrzymanych informacji na temat świadectw zastępczych, należy ustanowić wymóg, aby powiadomienia te przekazywano Komisji niezwłocznie po wydaniu tego rodzaju świadectwa. Ponadto, również dla jasności, powiadomienia przekazywane na wniosek Komisji na temat przypadków siły wyższej powinny zawierać wyczerpujące informacje.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 2336/2003, (WE) nr 341/2007, (WE) nr 1580/2007 oraz (WE) nr 376/2008.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2336/2003 wprowadza się następujące zmiany:

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.
([3]) Dz.U. L 346 z 31.12.2003, s. 19.
([4]) Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 12.
([5]) Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.
([6]) Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.

1. w art. 3 akapit pierwszy lit. a) do f) otrzymują brzmienie:

„a) przywóz kwartalny z państw trzecich w podziale według kodu Nomenklatury Scalonej oraz według pochodzenia, określonego przy użyciu kodów nomenklatury państw i terytoriów dla potrzeb statystyk handlu zagranicznego Wspólnoty, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1779/2002 (*), stosownie do art. 9 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia;

b) wywóz kwartalny do krajów trzecich, w tym wywóz alkoholu pochodzenia nierolniczego, stosownie do art. 9 akapit trzeci niniejszego rozporządzenia;

c) produkcja kwartalna w podziale według produktów, z których wytwarzany jest alkohol;

d) ilość zbyta w poprzednim kwartale, w podziale według sektorów zużycia;

e) zapasy alkoholu zgromadzone przez producentów w ich krajach na koniec każdego roku;

f) szacowana produkcja w roku bieżącym, dwa razy do roku, odpowiednio przed dniem 28 lutego i 31 sierpnia.

(*) Dz.U. L 269 z 5.10.2002, s. 6.";

2. w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w akapicie pierwszym lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) przywóz kwartalny z państw trzecich;

c) wywóz kwartalny do państw trzecich.";

b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Wykazywane wartości wyraża się w hektolitrach czystego alkoholu.";

3. artykuł 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Powiadomienia, o których mowa w art. 3, 4 i 7 niniejszego rozporządzenia, przesyła się do Komisji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

Wszystkie powiadomienia obejmują także przypadki, w których brak nowych danych.

Powiadomienia, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy lit. a) i b), przekazuje się jedynie na wniosek Komisji kierowany do państw członkowskich za pośrednictwem stosowanego systemu informatycznego.

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.'.

4. Skreśla się załączniki II do VIII.

Artykuł 2

W art. 14 rozporządzenia (WE) nr 341/2007 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Powiadomienia na mocy niniejszego artykułu należy przekazywać Komisji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.'.

Artykuł 3

W art. 134 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1. ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rozporządzenie (WE) nr 376/2008 ma zastosowanie do pozwoleń na przywóz wydanych zgodnie z niniejszym artykułem.";

2. ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, nie później niż o godz. 12:00 w południe (czasu lokalnego obowiązującego w Brukseli), w każdą środę, o ilościach jabłek, dla których w poprzednim tygodniu wydano pozwolenia na przywóz, w tym także jeśli nie wydano żadnych pozwoleń, w podziale według państwa trzeciego będącego krajem pochodzenia.

Powiadomienia na mocy niniejszego ustępu należy przekazywać Komisji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.'.

Artykuł 4

W rozporządzeniu (WE) nr 376/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1. artykuł 37 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 37

Wystawiając pozwolenia, świadectwa lub wyciągi zastępcze, państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o:

a) numerze porządkowym wydanych pozwoleń, świadectw lub wyciągów zastępczych oraz numerze porządkowym zastąpionych pozwoleń, świadectw lub wyciągów zgodnie z art. 35 i 36;

b) rodzaju i ilości towarów objętych wystawionymi dokumentami oraz stawce wcześniej wyznaczonych refundacji wywozowych lub wywozowych opłat wyrównawczych.

Komisja przekazuje powyższe informacje pozostałym państwom członkowskim.";

2. w art. 40 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o uznanych przez nie przypadkach siły wyższej podając następujące informacje: rodzaj danego produktu wraz z kodem CN, rodzaj operacji (przywóz lub wywóz), ilości, których dotyczy powiadomienie, oraz, stosownie do poszczególnych przypadków, unieważnienie pozwolenia lub przedłużenie okresu ważności pozwolenia ze wskazaniem okresu jego ważności.

Komisja przekazuje powyższe informacje pozostałym państwom członkowskim.";

3. na końcu rozdziału IV dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Artykuł 48a

Powiadomienia, o których mowa w art. 14 ust. 5, art. 29 ust. 2, 3 i 4, art. 37, art. 40 ust. 6 oraz art. 47 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, przesyła się do Komisji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 (*).

(*) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.'.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lutego 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 75/2010

z dnia 26 stycznia 2010 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") ([1]),

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ([2]), w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich (1)	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	JO	73,2
	MA	73,3
	TN	116,4
	TR	108,9
	ZZ	93,0
0707 00 05	MA	78,1
	TR	128,9
	ZZ	103,5
0709 90 70	MA	136,3
	TR	129,5
	ZZ	132,9
0805 10 20	EG	48,5
	IL	54,1
	MA	53,5
	TN	53,5
	TR	54,8
	ZZ	52,9
0805 20 10	IL	191,1
	MA	75,7
	ZZ	133,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,7
	EG	69,7
	IL	72,0
	JM	106,6
	MA	91,0
	PK	46,5
	TR	87,4
	ZZ	75,4
0805 50 10	EG	71,2
	IL	88,7
	TR	70,1
	ZZ	76,7
0808 10 80	CA	75,7
	CL	60,5
	CN	72,0
	MK	24,7
	US	121,9
	ZZ	71,0
0808 20 50	CN	72,3
	US	115,4
	ZZ	93,9

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ" odpowiada „innym pochodzeniom".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 76/2010

z dnia 26 stycznia 2010 r.

zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") [1],

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru [2], w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 877/2009 [3]. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 69/2010 [4].

(2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem (WE) nr 877/2009, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 stycznia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

---

[1] Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
[2] Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.
[3] Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 3.
[4] Dz.U. L 19 z 23.1.2010, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywozowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 27 stycznia 2010 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 (1)	49,07	0,00
1701 11 90 (1)	49,07	0,18
1701 12 10 (1)	49,07	0,00
1701 12 90 (1)	49,07	0,00
1701 91 00 (2)	53,94	1,29
1701 99 10 (2)	53,94	0,00
1701 99 90 (2)	53,94	0,00
1702 90 95 (3)	0,54	0,20

(1) Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
(2) Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
(3) Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu o UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA RADY

z dnia 26 listopada 2009 r.

w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych

(2010/48/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 13 i 95 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie drugie i art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W maju 2004 r. Rada upoważniła Komisję do przeprowadzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej negocjacji w sprawie Konwencji Narodów Zjednoczonych o ochronie i promowaniu praw i godności osób niepełnosprawnych (zwanej dalej „konwencją").

(2) Konwencja została przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 13 grudnia 2006 r. i weszła w życie w dniu 3 maja 2008 r.

(3) W imieniu Wspólnoty konwencję podpisano w dniu 30 marca 2007 r. z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie.

(4) Konwencja jest ważnym i skutecznym narzędziem pozwalającym promować i chronić prawa osób niepełnosprawnych w Unii Europejskiej, do czego zarówno Wspólnota, jak i jej państwa członkowskie przywiązują dużą wagę.

(5) Konwencję należy zatem jak najszybciej zatwierdzić w imieniu Wspólnoty.

(6) Zatwierdzeniu temu powinno jednak towarzyszyć zastrzeżenie Wspólnoty Europejskiej do art. 27 ust. 1 konwencji, stwierdzające, że Wspólnota zawiera konwencję bez uszczerbku dla prawa, które wynika z prawodawstwa Wspólnoty, a mianowicie z art. 3 ust. 4 dyrektywy Rady 2000/78/WE [2], i które pozwala państwom członkowskim nie stosować zasady równego traktowania ze względu na niepełnosprawność w przypadku sił zbrojnych.

(7) Zarówno Wspólnota, jak i jej państwa członkowskie mają kompetencje w dziedzinach objętych konwencją. Wspólnota i państwa członkowskie powinny zatem stać się umawiającymi się stronami konwencji, tak aby w sytuacji kompetencji mieszanych móc w spójny sposób wspólnie wypełniać zobowiązania wynikające z konwencji i korzystać z praw z niej wypływających.

(8) Składając dokument formalnego zatwierdzenia, Wspólnota powinna złożyć również deklarację, o której mowa w art. 44 ust. 1 konwencji, wskazując w niej, w jakich sprawach regulowanych konwencją państwa członkowskie przekazały swoje kompetencje Wspólnocie,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych, z zastrzeżeniem co do jej art. 27 ust. 1.

2. Tekst konwencji zostaje dołączony w załączniku I do niniejszej decyzji.

Tekst zastrzeżenia zamieszczono w załączniku III do niniejszej decyzji.

[1] Opinia z dnia 27 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

[2] Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

Artykuł 2

1. Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób upoważnionych do złożenia Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych w imieniu Wspólnoty Europejskiej – zgodnie z art. 41 i 43 konwencji – dokumentu jej formalnego zatwierdzenia.

2. Składając dokument formalnego zatwierdzenia, wyznaczona osoba lub wyznaczone osoby, zgodnie z art. 44 ust. 1 konwencji, składają deklarację w sprawie kompetencji zamieszczoną w załączniku II do niniejszej decyzji oraz zastrzeżenie zamieszczone w załączniku III do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

W sprawach wchodzących w zakres kompetencji Wspólnoty i bez uszczerbku dla stosownych kompetencji państw członkowskich punktem kontaktowym w sprawach dotyczących wdrażania konwencji – zgodnie z art. 33 ust. 1 konwencji – jest Komisja. Szczegółowe zadania punktu kontaktowego w tym zakresie zostaną przedstawione w stosownym kodeksie postępowania, zanim złożony zostanie w imieniu Wspólnoty dokument formalnego zatwierdzenia.

Artykuł 4

1. W sprawach wchodzących w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty Komisja reprezentuje Wspólnotę na posiedzeniach organów utworzonych na mocy konwencji, w szczególności na posiedzeniach Konferencji Państw Stron, o której mowa w art. 40, i działa w jej imieniu w sprawach wchodzących w zakres kompetencji tych organów.

2. W sprawach wchodzących w zakres kompetencji dzielonych między Wspólnotę a państwa członkowskie Komisja i państwa członkowskie z wyprzedzeniem dokonują stosownych ustaleń co do prezentacji stanowiska Wspólnoty na posiedzeniach organów utworzonych na mocy konwencji. Szczegóły takiej prezentacji zostaną przedstawione w kodeksie postępowania, który zostanie zatwierdzony przed złożeniem w imieniu Wspólnoty instrumentu formalnego zatwierdzenia.

3. Na posiedzeniach, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja i państwa członkowskie – w razie potrzeby po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami Wspólnoty – ściśle współpracują, zwłaszcza w sprawach uzgodnień co do monitorowania, sprawozdawczości i głosowania. Sposoby zapewnienia ścisłej współpracy są określane w kodeksie postępowania, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 listopada 2009 r.

W imieniu Rady
J. BJÖRKLUND
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KONWENCJA O PRAWACH OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Preambuła

PAŃSTWA STRONY NINIEJSZEJ KONWENCJI,

a) przywołując zasady ogłoszone w Karcie Narodów Zjednoczonych, które uznają przyrodzoną godność i wartość oraz równe i niezbywalne prawa wszystkich członków wspólnoty ludzkiej za podstawę wolności, sprawiedliwości i pokoju na świecie,

b) uznając, że Narody Zjednoczone, w Powszechnej deklaracji praw człowieka oraz w międzynarodowych paktach praw człowieka, ogłosiły i uzgodniły, że każdy ma prawo do korzystania ze wszystkich praw i wolności ustanowionych w tych dokumentach, bez jakiegokolwiek rozróżnienia,

c) potwierdzając powszechność, niepodzielność, współzależność i wzajemne powiązanie wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności oraz potrzebę zagwarantowania osobom niepełnosprawnym pełnego z nich korzystania, bez jakiejkolwiek dyskryminacji,

d) przywołując Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, Konwencję o prawach dziecka oraz Międzynarodową konwencję o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin,

e) uznając, że niepełnosprawność jest pojęciem ewoluującym i że niepełnosprawność wynika z interakcji między osobami z dysfunkcjami a barierami wynikającymi z postaw ludzkich i barierami środowiskowymi, które utrudniają tym osobom pełne i skuteczne uczestnictwo w życiu społecznym, na równych warunkach z innymi osobami,

f) uznając znaczenie wpływu zasad i wytycznych zawartych w Światowym programie działań na rzecz osób niepełnosprawnych oraz w Standardowych zasadach wyrównywania szans osób niepełnosprawnych na popieranie, formułowanie i ocenę polityki, planów, programów i działań na szczeblu krajowym, regionalnym i międzynarodowym w celu dalszego wyrównywania szans osób niepełnosprawnych,

g) podkreślając wagę włączania kwestii niepełnosprawności do odpowiednich strategii zrównoważonego rozwoju, jako ich integralnej części,

h) uznając także, że dyskryminacja jakiejkolwiek osoby ze względu na jej niepełnosprawność jest pogwałceniem przyrodzonej godności i wartości osoby ludzkiej,

i) uznając również różnorodność osób niepełnosprawnych,

j) uznając potrzebę popierania i ochrony praw człowieka wszystkich osób niepełnosprawnych, w tym osób wymagających bardziej intensywnego wsparcia,

k) zaniepokojone, że pomimo istnienia tych różnych rozwiązań i przedsięwzięć, osoby niepełnosprawne w dalszym ciągu napotykają bariery w udziale w życiu społecznym jako równoprawni członkowie społeczeństwa oraz doświadczają naruszania ich praw człowieka we wszystkich częściach świata,

l) uznając znaczenie współpracy międzynarodowej dla poprawy warunków życia osób niepełnosprawnych w każdym kraju, szczególnie w krajach rozwijających się,

m) uznając cenny wkład, obecny i potencjalny, osób niepełnosprawnych w ogólny dobrobyt i różnorodność społeczności, w których żyją, oraz uznając, że popieranie pełnego korzystania przez osoby niepełnosprawne z praw człowieka i podstawowych wolności, a także pełnego uczestnictwa osób niepełnosprawnych wzmocni ich poczucie przynależności oraz znacznie przyczyni się do rozwoju zasobów ludzkich oraz postępu społecznego i gospodarczego oraz wykorzenienia ubóstwa,

n) uznając znaczenie dla osób niepełnosprawnych ich indywidualnej samodzielności i niezależności, w tym swobody dokonywania przez nie własnych wyborów,

o) zważywszy, że osoby niepełnosprawne powinny mieć możliwość aktywnego udziału w procesie podejmowania decyzji dotyczących polityki i programów, włączając te, które ich bezpośrednio dotyczą,

p) zaniepokojone trudnościami, jakie napotykają osoby niepełnosprawne, które są narażone na wielorakie lub wzmocnione formy dyskryminacji ze względu na przynależność rasową, kolor skóry, płeć, język, religię, poglądy polityczne lub inne, pochodzenie narodowe, etniczne, tubylcze lub społeczne, sytuację majątkową, status wynikający z urodzenia, wiek czy inne okoliczności,

q) świadome tego, że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta są często narażone, zarówno w środowisku rodzinnym, jak i poza nim, na większe ryzyko przemocy, naruszania nietykalności osobistej lub znieważania, opuszczenia lub zaniedbywania, znęcania się lub wykorzystywania,

r) uznając, że niepełnosprawne dzieci powinny w pełni korzystać ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności na równych zasadach z innymi dziećmi oraz przywołując zobowiązania w tym zakresie przyjęte przez Państwa Strony Konwencji o prawach dziecka,

s) podkreślając potrzebę włączenia kwestii równouprawnienia płci do wszelkich działań zmierzających do zapewnienia osobom niepełnosprawnym pełnego korzystania z praw człowieka i podstawowych wolności,

t) podkreślając fakt, że większość osób niepełnosprawnych żyje w warunkach ubóstwa i uznając, w związku z tym, pilną potrzebę zajęcia się problemem negatywnego wpływu ubóstwa na osoby niepełnosprawne,

u) mając na uwadze fakt, że dla pełnej ochrony osób niepełnosprawnych, w szczególności podczas konfliktów zbrojnych i obcej okupacji, konieczne jest stworzenie warunków pokoju i bezpieczeństwa w oparciu o pełne poszanowanie celów i zasad zawartych w Karcie Narodów Zjednoczonych oraz przestrzeganie odpowiednich dokumentów dotyczących praw człowieka,

v) uznając wagę dostępności środowiska fizycznego, społecznego, gospodarczego i kulturalnego, dostępu do opieki zdrowotnej i edukacji oraz do informacji i środków komunikacji celem umożliwienia osobom niepełnosprawnym pełnego korzystania ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności,

w) świadome, że jednostka mająca obowiązki w stosunku do innych osób i w stosunku do społeczności, do której należy, jest zobowiązana dążyć do popierania i przestrzegania praw uznanych w Międzynarodowej karcie praw człowieka,

x) przekonane, że rodzina jest naturalną i podstawową komórką społeczną i jest uprawniona do ochrony przez społeczeństwo i państwo, a osoby niepełnosprawne i członkowie ich rodzin powinni otrzymywać niezbędną ochronę i pomoc umożliwiającą rodzinom przyczynianie się do pełnego i równego korzystania z praw przez osoby niepełnosprawne,

y) wyrażając przekonanie, że całościowa i integralna konwencja międzynarodowa, mająca na celu popieranie oraz ochronę praw i godności osób niepełnosprawnych istotnie przyczyni się do poprawy głęboko niekorzystnej sytuacji społecznej osób niepełnosprawnych i będzie promować ich aktywność w sferze obywatelskiej, politycznej, gospodarczej, społecznej i kulturalnej, na zasadzie równych szans, zarówno w krajach rozwijających się, jak i rozwiniętych,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej konwencji jest wspieranie i ochrona wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności oraz zapewnienie trwałego i równego korzystania z nich przez wszystkie osoby niepełnosprawne oraz popieranie poszanowania ich przyrodzonej godności.

Do osób niepełnosprawnych zalicza się te osoby, które mają długotrwale naruszoną sprawność fizyczną, umysłową, intelektualną lub sensoryczną, co może, w oddziaływaniu z różnymi barierami, utrudniać im pełne i skuteczne uczestnictwo w życiu społecznym, na równych zasadach z innymi osobami.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej konwencji:

„Komunikacja" obejmuje języki, wyświetlanie tekstu, alfabet Braille'a, komunikację poprzez dotyk, druk dużą czcionką, dostępne multimedia, a także sposoby, środki i formy komunikowania się na piśmie, przy pomocy słuchu, języka uproszczonego, lektora oraz wspomagające (augmentatywne) i alternatywne, włączając dostępne technologie informacyjno-komunikacyjne.

„Język" obejmuje język mówiony i język migowy oraz inne formy przekazu niewerbalnego.

„Dyskryminacja ze względu na niepełnosprawność" oznacza jakiekolwiek różnicowanie, wykluczanie lub ograniczanie ze względu na niepełnosprawność, którego celem lub skutkiem jest naruszenie lub zniweczenie uznania wszelkich praw człowieka i podstawowych wolności, korzystania z nich lub ich wykonywania na równych zasadach z innymi osobami, w dziedzinie polityki, gospodarki, społecznej, kulturalnej, obywatelskiej lub w jakiejkolwiek innej. Obejmuje to wszelkie przejawy dyskryminacji, w tym odmowę racjonalnego usprawnienia.

„Racjonalne usprawnienie" oznacza konieczne i odpowiednie zmiany i dostosowania, niepociągające za sobą nieproporcjonalnego lub nadmiernego obciążenia, jeśli jest to potrzebne w konkretnym przypadku, w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym możliwości korzystania z wszelkich praw człowieka i podstawowych wolności oraz ich wykonywania na równych zasadach z innymi osobami.

„Projektowanie uniwersalne" oznacza projektowanie produktów, środowisk, programów i usług w taki sposób, by były użyteczne dla wszystkich, w możliwie największym stopniu, bez potrzeby adaptacji lub projektowania specjalistycznego. „Projektowanie uniwersalne" nie wyklucza urządzeń wspomagających przeznaczonych dla szczególnych grup osób niepełnosprawnych, tam gdzie jest to potrzebne.

Artykuł 3

Zasady ogólne

Niniejsza konwencja opiera się na następujących zasadach:

a) poszanowanie przyrodzonej godności, autonomii osoby, w tym swobody dokonywania własnych wyborów, a także poszanowanie niezależności osoby;

b) niedyskryminacja;

c) pełne i skuteczne uczestnictwo w społeczeństwie i integracja społeczna;

d) poszanowanie odmienności i akceptacja osób niepełnosprawnych, jako mających wkład w różnorodność rodziny ludzkiej i będących częścią ludzkości;

e) równość szans;

f) dostępność;

g) równość mężczyzn i kobiet;

h) poszanowanie rozwijającego się potencjału niepełnosprawnych dzieci oraz poszanowanie prawa dzieci niepełnosprawnych do zachowania tożsamości.

Artykuł 4

Obowiązki ogólne

1. Państwa Strony zobowiązują się do zapewnienia i popierania pełnej realizacji wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności wszystkich osób niepełnosprawnych, bez jakiejkolwiek dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność. W tym celu Państwa Strony zobowiązują się do:

a) przyjęcia wszelkich odpowiednich środków ustawodawczych, administracyjnych i innych w celu wykonywania praw uznanych w niniejszej konwencji;

b) podejmowania wszelkich odpowiednich środków, w tym ustawodawczych, w celu zmiany lub uchylenia obowiązujących ustaw, rozporządzeń, zwyczajów i praktyk, które dyskryminują osoby niepełnosprawne;

c) uwzględniania wymogu ochrony i popierania praw człowieka w odniesieniu do osób niepełnosprawnych we wszystkich politykach i programach działania;

d) powstrzymywania się od angażowania się w jakiekolwiek działania lub praktyki, które są niezgodne z niniejszą konwencją, i do zapewnienia zgodności działań władz i instytucji publicznych z niniejszą konwencją;

e) podejmowania wszelkich odpowiednich działań w celu likwidacji dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność przez jakąkolwiek osobę, organizację lub prywatne przedsiębiorstwo;

f) podejmowania lub popierania badań i rozwoju oraz dostępności i korzystania z towarów, usług, wyposażenia i urządzeń uniwersalnie zaprojektowanych, zgodnie z definicją zawartą w artykule 2 niniejszej konwencji, które powinny wymagać możliwie jak najmniejszych dostosowań i ponoszenia jak najmniejszych kosztów, w celu zaspokojenia szczególnych potrzeb osób niepełnosprawnych, a także do popierania zasady projektowania uniwersalnego przy tworzeniu norm i wytycznych;

g) podejmowania lub popierania badań i rozwoju oraz popierania dostępności i wykorzystania nowych technologii, w tym technologii informacyjno-komunikacyjnych, przyrządów ułatwiających poruszanie się, urządzeń i wspomagających technologii, odpowiednich dla osób niepełnosprawnych, traktując priorytetowo technologie przystępne cenowo;

h) zapewniania osobom niepełnosprawnym dostępnych informacji o przyrządach ułatwiających poruszanie się, urządzeniach i wspomagających technologiach, w tym nowych technologiach, a także o innych formach pomocy, usług pomocniczych i ułatwień;

i) popierania szkoleń specjalistów i personelu pracującego z osobami niepełnosprawnymi w zakresie praw uznanych w niniejszej konwencji, tak aby lepiej świadczone były pomoc i usługi gwarantowane przez te prawa.

2. W odniesieniu do praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, każde z Państw Stron zobowiązuje się podjąć działania, wykorzystując maksymalnie dostępne mu środki i, w razie potrzeby, w ramach współpracy międzynarodowej, w celu stopniowego osiągnięcia pełnej realizacji tych praw, bez uszczerbku dla tych zobowiązań zawartych w niniejszej konwencji, które mają skutek natychmiastowy, zgodnie z prawem międzynarodowym.

3. Przy tworzeniu i wdrażaniu ustawodawstwa i polityki celem wprowadzenia w życie niniejszej konwencji, a także w innych procesach decyzyjnych dotyczących spraw związanych z osobami niepełnosprawnymi, Państwa Strony ściśle współpracują z osobami niepełnosprawnymi, a także angażują te osoby, w tym dzieci niepełnosprawne, w wymienione procesy, za pośrednictwem reprezentujących je organizacji.

4. Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie narusza jakichkolwiek rozwiązań, które bardziej sprzyjają realizacji praw osób niepełnosprawnych, a które przewiduje ustawodawstwo Państwa Strony lub prawo międzynarodowe obowiązujące to Państwo. Żadne z praw człowieka i podstawowych wolności uznanych lub istniejących w którymkolwiek z Państw Stron niniejszej konwencji na podstawie ustaw, konwencji, rozporządzeń lub zwyczaju nie może być ograniczone lub uchylone pod pretekstem, że niniejsza konwencja nie uznaje takich praw lub wolności, lub uznaje je w węższym zakresie.

5. Postanowienia niniejszej konwencji rozciągają się na wszystkie części państw federalnych, bez jakichkolwiek ograniczeń lub wyjątków.

Artykuł 5

Równość i niedyskryminacja

1. Państwa Strony uznają, że wszyscy ludzie są równi wobec prawa i są uprawnieni, bez jakiejkolwiek dyskryminacji, do jednakowej ochrony prawnej i jednakowych korzyści wynikających z prawa.

2. Państwa Strony zakazują jakiejkolwiek dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność i gwarantują osobom niepełnosprawnym jednakową dla wszystkich i skuteczną ochronę przed dyskryminacją z jakichkolwiek względów.

3. W celu popierania równości i likwidacji dyskryminacji Państwa Strony podejmują wszelkie odpowiednie kroki celem zapewnienia racjonalnych usprawnień.

4. Za dyskryminację w rozumieniu niniejszej konwencji nie są uważane szczególne środki, które są niezbędne celem przyśpieszenia osiągnięcia lub zagwarantowania faktycznej równości osób niepełnosprawnych.

Artykuł 6

Niepełnosprawne kobiety

1. Państwa Strony uznają, że niepełnosprawne kobiety i dziewczęta są narażone na wieloraką dyskryminację i, w związku z tym, podejmują środki w celu zapewnienia pełnego i równego korzystania przez nie ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności.

2. Państwa Strony podejmują wszelkie odpowiednie środki, aby zapewnić pełen rozwój, awans i wzmocnienie pozycji kobiet, w celu zagwarantowania im możliwości wykonywania i korzystania z praw człowieka i podstawowych wolności ustanowionych w niniejszej konwencji.

Artykuł 7

Niepełnosprawne dzieci

1. Państwa Strony podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia pełnego korzystania przez niepełnosprawne dzieci ze wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności, na równych zasadach z innymi dziećmi.

2. We wszystkich działaniach dotyczących dzieci niepełnosprawnych należy przede wszystkim kierować się najlepiej pojętym interesem dziecka.

3. Państwa Strony zapewniają dzieciom niepełnosprawnym prawo swobodnego wyrażania poglądów we wszystkich sprawach ich dotyczących, traktując je z należytą powagą, stosownie do wieku i dojrzałości dzieci, na równych zasadach z innymi dziećmi oraz zapewniają dzieciom pomoc w wykonywaniu tego prawa, odpowiadającą ich niepełnosprawności i wiekowi.

Artykuł 8

Podnoszenie świadomości

1. Państwa Strony zobowiązują się podjąć natychmiastowe, skuteczne i odpowiednie działania w celu:

a) podniesienia świadomości społeczeństwa w sprawach dotyczących osób niepełnosprawnych, w tym na poziomie rodziny, a także działania na rzecz wzmacniania poszanowania praw i godności osób niepełnosprawnych;

b) zwalczania stereotypów, uprzedzeń i szkodliwych praktyk wobec osób niepełnosprawnych, w tym ze względu na płeć i wiek, we wszystkich dziedzinach życia;

c) promowania świadomości potencjału i wkładu osób niepełnosprawnych w życie społeczne.

2. Do działań podejmowanych w tym celu należy:

a) inicjowanie i prowadzenie skutecznych kampanii skierowanych na podnoszenie poziomu świadomości społecznej, aby:

(i) pielęgnować wrażliwość na prawa osób niepełnosprawnych;

(ii) promować pozytywne postrzeganie i większą świadomość społeczną wobec osób niepełnosprawnych;

(iii) popierać uznawanie umiejętności, zasług i zdolności osób niepełnosprawnych oraz ich wkładu w miejscu pracy i na rynku pracy;

b) kształtowanie, na wszystkich szczeblach systemu edukacji, z uwzględnieniem wszystkich dzieci od najwcześniejszych lat, postawy poszanowania praw osób niepełnosprawnych;

c) zachęcanie wszystkich środków masowego przekazu do przedstawiania wizerunku osób niepełnosprawnych w sposób zgodny z celem niniejszej konwencji;

d) rozwijanie programów podnoszenia świadomości w sprawach dotyczących osób niepełnosprawnych i praw osób niepełnosprawnych.

Artykuł 9

Dostępność

1. Aby umożliwić osobom niepełnosprawnym samodzielne funkcjonowanie i pełne uczestnictwo we wszystkich aspektach życia, Państwa Strony podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym, na równych zasadach z innymi osobami, dostępu do środowiska fizycznego, środków transportu, informacji i komunikacji, w tym technologii i systemów informacyjnych i komunikacyjnych, a także do innych urządzeń i usług, powszechnie dostępnych lub powszechnie zapewnianych, zarówno na obszarach miejskich, jak i wiejskich. Środki te, obejmujące rozpoznanie i eliminację przeszkód i barier w zakresie dostępności, stosuje się między innymi do:

a) budynków, dróg, transportu oraz innych urządzeń wewnętrznych i zewnętrznych, w tym szkół, mieszkań, instytucji zapewniających opiekę medyczną i miejsc pracy;

b) informacji, komunikacji i innych usług, w tym usług elektronicznych i służb ratowniczych.

2. Państwa Strony podejmują również odpowiednie środki w celu:

a) opracowywania, ogłaszania i monitorowania wdrażania norm minimalnych i wytycznych w sprawie dostępności urządzeń i usług ogólnie dostępnych lub powszechnie zapewnianych;

b) zapewnienia, by instytucje prywatne, które oferują urządzenia i usługi ogólnie dostępne lub powszechnie zapewniane, uwzględniały wszystkie aspekty ich dostępności dla osób niepełnosprawnych;

c) zapewnienia szkolenia wszystkich zainteresowanych na temat kwestii związanych z dostępnością dla osób niepełnosprawnych;

d) zapewnienia w ogólnodostępnych budynkach i innych obiektach oznakowania w alfabecie Braille'a oraz w czytelnej i zrozumiałej formie;

e) zapewnienia pomocy i pośrednictwa ze strony innych osób lub zwierząt, w tym przewodników, lektorów i profesjonalnych tłumaczy języka migowego, w celu ułatwienia dostępu do ogólnodostępnych budynków i innych obiektów;

f) popierania innych odpowiednich form pomocy i wsparcia dla osób niepełnosprawnych w celu zapewnienia im dostępu do informacji;

g) popierania dostępu osób niepełnosprawnych do nowych technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych, w tym do Internetu;

h) popierania, począwszy od etapu wstępnego, projektowania, rozwoju, produkcji i dystrybucji dostępnych technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych, tak aby te technologie i systemy były dostępne po minimalnych kosztach.

Artykuł 10

Prawo do życia

Państwa Strony potwierdzają, że każda istota ludzka ma przyrodzone prawo do życia, i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym skutecznego korzystania z tego prawa, na równych zasadach z innymi osobami.

Artykuł 11

Sytuacje zagrożenia i sytuacje wymagające pomocy humanitarnej

Państwa Strony podejmują, zgodnie ze swoimi zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego, w tym międzynarodowego prawa humanitarnego oraz międzynarodowego prawa praw człowieka, wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa osób niepełnosprawnych w sytuacjach zagrożenia, w tym w sytuacjach konfliktu zbrojnego, sytuacjach wymagających pomocy humanitarnej i w przypadku klęsk żywiołowych.

Artykuł 12

Równość wobec prawa

1. Państwa Strony potwierdzają, że osoby niepełnosprawne mają prawo do tego, by wszędzie uznawano ich podmiotowość prawną.

2. Państwa Strony uznają, że osoby niepełnosprawne mają zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych, na równych zasadach z innymi osobami, we wszystkich aspektach życia.

3. Państwa Strony podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym dostępu do wsparcia, którego mogą potrzebować przy wykonywaniu zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych.

4. Państwa Strony gwarantują uwzględnienie we wszelkich środkach związanych z wykonywaniem zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych odpowiednich i skutecznych zabezpieczeń w celu zapobiegania nadużyciom, zgodnie z międzynarodowym prawem praw człowieka. Celem takich zabezpieczeń jest zagwarantowanie, aby środki związane z wykonywaniem zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych respektowały prawa, wolę i preferencje osoby, były wolne od konfliktu interesów i bezprawnych nacisków, były proporcjonalne i dostosowane do sytuacji danej osoby, były stosowane przez możliwie najkrótszy czas i podlegały stałemu przeglądowi przez właściwe, niezależne i bezstronne władze lub organ sądowy. Zabezpieczenia są proporcjonalne do stopnia, w jakim takie środki wpływają na prawa i interesy danej osoby.

5. Państwa Strony podejmują wszelkie odpowiednie i efektywne środki, z uwzględnieniem postanowień niniejszego artykułu, celem zagwarantowania równego prawa osób niepełnosprawnych do posiadania i dziedziczenia własności, kontroli nad własnymi sprawami finansowymi oraz do jednakowego dostępu do pożyczek bankowych, hipotecznych i innych form kredytów, oraz zapewniają, że osoby niepełnosprawne nie będą samowolnie pozbawiane własności.

Artykuł 13

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Państwa Strony zapewniają osobom niepełnosprawnym, na równych zasadach z innymi osobami, skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości, w tym poprzez zapewnienie dostosowań proceduralnych i dostosowań odpowiednio do ich wieku, w celu ułatwienia pełnienia efektywnej roli bezpośrednich i pośrednich uczestników, w tym w charakterze świadków, we wszelkich postępowaniach prawnych, włącznie ze śledztwem i innymi formami postępowania przygotowawczego.

2. Aby zapewnić osobom niepełnosprawnym skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości, na równych zasadach z innymi osobami, Państwa Strony wspierają odpowiednie szkolenie osób pracujących w administracji wymiaru sprawiedliwości, w tym pracowników policji i więziennictwa.

Artykuł 14

Wolność i bezpieczeństwo osobiste

1. Państwa Strony zapewniają, aby osoby niepełnosprawne, na równych zasadach z innymi osobami:

a) korzystały z prawa do wolności i bezpieczeństwa osobistego;

b) nie były pozbawiane wolności bezprawnie lub samowolnie, a także by każde pozbawienie wolności było zgodne z prawem oraz by niepełnosprawność w żadnym przypadku nie uzasadniała pozbawienia wolności.

2. Państwa Strony zapewniają osobom niepełnosprawnym, pozbawionym wolności w drodze jakiegokolwiek postępowania, na równych zasadach z innymi osobami, prawo do gwarancji zgodnych z międzynarodowym prawem praw człowieka i traktowanie zgodne z celami i zasadami niniejszej konwencji, włączając w to zapewnienie racjonalnych usprawnień.

Artykuł 15

Wolność od tortur lub okrutnego, nieludzkiego albo poniżającego traktowania lub karania

1. Nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu. W szczególności nikt nie może być poddany, bez swobodnie wyrażonej zgody, eksperymentom medycznym lub naukowym.

2. Państwa Strony podejmują wszelkie skuteczne środki ustawodawcze, administracyjne, sądowe i inne w celu zapobiegania, na równych zasadach z innymi osobami, poddawaniu osób niepełnosprawnych torturom lub okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu.

Artykuł 16

Wolność od wykorzystywania, przemocy i nadużyć

1. Państwa Strony podejmują wszelkie odpowiednie środki ustawodawcze, administracyjne, społeczne, w dziedzinie edukacji i inne, w celu ochrony osób niepełnosprawnych, zarówno w domu, jak i poza nim, przed wszelkimi formami wykorzystywania, przemocy i nadużyć, z uwzględnieniem aspektów związanych z płcią.

2. Państwa Strony podejmują również wszelkie odpowiednie środki w celu zapobiegania wszelkim formom wykorzystywania, przemocy i nadużyć, poprzez zapewnienie osobom niepełnosprawnym, ich rodzinom oraz opiekunom, między innymi, właściwych form pomocy i wsparcia odpowiednich ze względu na płeć i wiek, w tym poprzez zapewnienie informacji i edukacji na temat unikania, rozpoznawania i zgłaszania przypadków wykorzystywania, przemocy i nadużyć. Państwa Strony zapewniają dostosowanie usług w zakresie ochrony do wieku, płci i niepełnosprawności.

3. Aby zapobiegać wszelkim formom wykorzystywania, przemocy i nadużyć, Państwa Strony zapewniają efektywne monitorowanie przez niezależne władze wszelkich ułatwień i programów mających służyć osobom niepełnosprawnym.

4. Państwa Strony podejmują wszelkie odpowiednie środki w celu wspierania powrotu do zdrowia fizycznego i psychicznego oraz odzyskania zdolności poznawczych, a także wspierania rehabilitacji i społecznej reintegracji osób niepełnosprawnych, które stały się ofiarami jakiejkolwiek formy wykorzystywania, przemocy lub nadużyć, w tym poprzez zapewnienie usług w zakresie ochrony. Proces powrotu do zdrowia i reintegracja odbywają się w środowisku sprzyjającym zdrowiu, dobrobytowi, szacunkowi do samego siebie, godności i samodzielności osoby oraz uwzględniają potrzeby wynikające z płci i wieku.

5. Państwa Strony ustanawiają skuteczne ustawodawstwo i politykę, w tym ustawodawstwo i politykę na rzecz kobiet i dzieci, aby zapewnić identyfikację, badanie i, w stosownych przypadkach, ściganie przypadków wykorzystywania, przemocy i nadużyć wobec osób niepełnosprawnych.

Artykuł 17

Ochrona integralności osobistej

Każda osoba niepełnosprawna ma prawo do poszanowania jej integralności fizycznej i psychicznej, na równych zasadach z innymi osobami.

Artykuł 18

Swoboda przemieszczania się i obywatelstwo

1. Państwa Strony uznają prawo osób niepełnosprawnych do swobody przemieszczania się, swobody wyboru miejsca zamieszkania i do obywatelstwa, na równych zasadach z innymi osobami, między innymi poprzez zapewnienie, aby osoby niepełnosprawne:

a) miały prawo nabyć i zmienić obywatelstwo i nie były pozbawiane obywatelstwa samowolnie lub ze względu na niepełnosprawność;

b) nie były pozbawiane, ze względu na niepełnosprawność, zdolności do uzyskania, posiadania i korzystania z dokumentu poświadczającego obywatelstwo lub innego dokumentu tożsamości, ani zdolności do korzystania z odpowiednich procedur, takich jak procedury imigracyjne, które mogą być konieczne do ułatwienia korzystania z prawa do swobody przemieszczania się;

c) mogły swobodnie opuścić jakikolwiek kraj, włączając w to swój własny;

d) nie były pozbawiane, samowolnie lub ze względu na niepełnosprawność, prawa wjazdu do własnego kraju.

2. Dzieci niepełnosprawne są rejestrowane niezwłocznie po urodzeniu i od urodzenia mają prawo do nazwiska, prawo do nabycia obywatelstwa oraz, w miarę możliwości, mają prawo znać rodziców i podlegać ich opiece.

Artykuł 19

Życie samodzielne i integracja społeczna

Państwa Strony niniejszej konwencji uznają równe prawo wszystkich osób niepełnosprawnych do życia w społeczności, wraz z prawem dokonywania takich samych wyborów, jakie przysługuje innym osobom, oraz podejmują efektywne i odpowiednie środki w celu ułatwienia pełnego korzystania przez osoby niepełnosprawne z tego prawa oraz w celu pełnej integracji i uczestnictwa w życiu społeczności, w tym zapewniają, aby:

a) osoby niepełnosprawne miały możliwość wyboru miejsca zamieszkania i podjęcia decyzji co do tego, gdzie i z kim mieszkają, na równych zasadach z innymi osobami, a także aby nie były zobowiązane do mieszkania w szczególnych warunkach;

b) osoby niepełnosprawne miały dostęp do szerokiego zakresu usług świadczonych w domu, w miejscu zamieszkania i do innych usług wsparcia świadczonych w ramach społeczności lokalnej, w tym do pomocy osobistej niezbędnej do życia i integracji społecznej oraz do zapobiegania izolacji lub segregacji społecznej;

c) świadczone w społeczności lokalnej usługi i urządzenia dla ogółu ludności były dostępne dla osób niepełnosprawnych, na równych zasadach z innymi osobami, oraz uwzględniały ich potrzeby.

Artykuł 20

Mobilność osobista

Państwa Strony podejmują skuteczne środki celem umożliwienia osobom niepełnosprawnym mobilności osobistej i możliwie największej samodzielności w tym zakresie, między innymi poprzez:

a) ułatwianie mobilności osób niepełnosprawnych, w sposób i w czasie przez nie wybranym i po przystępnej cenie;

b) ułatwianie osobom niepełnosprawnym dostępu do wysokiej jakości przyrządów ułatwiających poruszanie się, urządzeń, wspomagających technologii oraz do różnych form opieki i pośrednictwa, w tym poprzez ich udostępnianie po przystępnej cenie;

c) zapewnianie osobom niepełnosprawnym i wyspecjalizowanemu personelowi pracującemu z osobami niepełnosprawnymi szkolenia w zakresie umiejętności poruszania się;

d) zachęcanie jednostek wytwarzających przyrządy ułatwiające poruszanie się, urządzenia i technologie wspomagające, do uwzględniania wszystkich aspektów mobilności osób niepełnosprawnych.

Artykuł 21

Wolność wypowiadania się i wyrażania opinii oraz dostęp do informacji

Państwa Strony podejmują wszelkie odpowiednie środki, aby osoby niepełnosprawne mogły korzystać z prawa do wolności wypowiadania się i wyrażania opinii, w tym wolności poszukiwania, otrzymywania i przekazywania informacji i poglądów, na równych zasadach z innymi osobami i poprzez dowolnie wybrane formy komunikacji, zgodnie z definicją zawartą w artykule 2 niniejszej konwencji, między innymi poprzez:

a) dostarczanie osobom niepełnosprawnym informacji przeznaczonych dla ogółu ludzi, w dostępnych dla nich formach i technologiach, odpowiednio do różnych rodzajów niepełnosprawności, bez opóźnienia i dodatkowych kosztów;

b) akceptowanie i ułatwianie korzystania przez osoby niepełnosprawne w stosunkach urzędowych z języków migowych, alfabetu Braille'a, komunikacji wspomagającej (augmentatywnej) i alternatywnej oraz wszelkich innych dostępnych środków, sposobów i form komunikowania się wybranych przez osoby niepełnosprawne;

c) nakłanianie podmiotów prywatnych, które świadczą usługi dla ogółu ludzi, w tym przez Internet, do dostarczania informacji i usług w formie dostępnej i użytecznej dla osób niepełnosprawnych;

d) zachęcanie środków masowego przekazu, w tym dostawców informacji przez Internet, do udostępnienia ich usług osobom niepełnosprawnym;

e) uznanie i popieranie korzystania z języków migowych.

Artykuł 22

Poszanowanie prywatności

1. Żadna osoba niepełnosprawna, bez względu na jej miejsce zamieszkania lub warunki mieszkaniowe, nie może być narażona na samowolną lub bezprawną ingerencję w jej życie prywatne, sprawy rodzinne, dom lub korespondencję, czy innego typu komunikację międzyludzką, ani też na bezprawne zamachy na jej cześć i reputację. Osoby niepełnosprawne mają prawo do ochrony prawnej przed tego rodzaju ingerencjami i zamachami.

2. Państwa Strony chronią poufność informacji osobistych, dotyczących zdrowia i rehabilitacji osób niepełnosprawnych, na równych zasadach z innymi osobami.

Artykuł 23

Poszanowanie domu i rodziny

1. Państwa Strony podejmują efektywne i odpowiednie środki w celu likwidacji dyskryminacji osób niepełnosprawnych we wszystkich sprawach dotyczących małżeństwa, rodziny, rodzicielstwa i związków, na równych zasadach z innymi osobami, w taki sposób, aby zapewnić:

a) uznanie prawa wszystkich osób niepełnosprawnych będących w odpowiednim wieku do zawarcia małżeństwa i założenia rodziny, na podstawie swobodnie wyrażonej i pełnej zgody przyszłych małżonków;

b) uznanie praw osób niepełnosprawnych do podejmowania swobodnych i odpowiedzialnych decyzji o liczbie i czasie urodzenia dzieci oraz do dostępu do dostosowanych do wieku informacji i edukacji dotyczących reprodukcji i planowania rodziny, a także do środków umożliwiających im korzystanie z tych praw;

c) zachowanie zdolności rozrodczych przez osoby niepełnosprawne, w tym przez dzieci, na równych zasadach z innymi osobami.

2. Państwa Strony gwarantują prawa i obowiązki osób niepełnosprawnych w zakresie opieki nad dziećmi, kurateli, powiernictwa, adopcji lub podobnych instytucji, jeśli takie instytucje przewiduje ustawodawstwo krajowe; we wszystkich przypadkach nadrzędne jest dobro dziecka. Państwa Strony zapewniają osobom niepełnosprawnym odpowiednią pomoc w wykonywaniu obowiązków związanych z wychowywaniem dzieci.

3. Państwa Strony zapewniają dzieciom niepełnosprawnym równe prawa w zakresie życia rodzinnego. Mając na uwadze realizację tych praw i w celu zapobiegania ukrywaniu, porzucaniu, zaniedbywaniu i segregacji dzieci niepełnosprawnych, Państwa Strony dostarczają odpowiednio wcześnie wszechstronne informacje, usługi i pomoc dzieciom niepełnosprawnym i ich rodzinom.

4. Państwa Strony zapewniają, aby dziecko nie było odłączane od rodziców bez ich zgody, z wyjątkiem sytuacji, kiedy właściwe władze, podlegające kontroli sądowej, postanowią, zgodnie z obowiązującym prawem i procedurami, że takie odłączenie jest konieczne ze względu na najlepszy interes dziecka. W żadnym przypadku nie można odłączać dziecka od rodziców z powodu jego niepełnosprawności lub niepełnosprawności jednego lub obojga rodziców.

5. W przypadku gdy najbliższa rodzina nie jest w stanie sprawować opieki nad dzieckiem niepełnosprawnym, Państwa Strony podejmują wszelkie wysiłki, aby zapewnić alternatywną opiekę przez dalszą rodzinę, a jeżeli okaże się to niemożliwe, opiekę w środowisku rodzinnym w ramach społeczności.

Artykuł 24

Edukacja

1. Państwa Strony uznają prawo osób niepełnosprawnych do edukacji. W celu realizacji tego prawa bez dyskryminacji i na zasadach równych szans Państwa Strony zapewniają integracyjny system kształcenia na wszystkich poziomach edukacji i możliwość uczenia się przez całe życie, zmierzające do:

a) pełnego rozwoju potencjału ludzkiego oraz poczucia godności i własnej wartości, a także wzmocnienia poszanowania praw człowieka, podstawowych wolności i różnorodności ludzkiej;

b) rozwijania przez osoby niepełnosprawne ich osobowości, talentów i kreatywności, a także zdolności umysłowych i fizycznych, przy pełnym wykorzystaniu ich możliwości;

c) umożliwienia osobom niepełnosprawnym efektywnego uczestnictwa w wolnym społeczeństwie.

2. Realizując to prawo, Państwa Strony zapewniają, aby:

a) osoby niepełnosprawne nie były wykluczane z powszechnego systemu edukacji ze względu na niepełnosprawność, a także aby dzieci niepełnosprawne nie były wykluczane, ze względu na niepełnosprawność, z bezpłatnego i obowiązkowego nauczania na poziomie podstawowym lub z nauczania na poziomie średnim;

b) osoby niepełnosprawne miały dostęp do integracyjnego, bezpłatnego nauczania wysokiej jakości, na poziomie podstawowym i średnim, na równych zasadach z innymi osobami, w społecznościach, w których żyją;

c) wprowadzane były racjonalne usprawnienia, zgodnie z indywidualnymi potrzebami;

d) osoby niepełnosprawne uzyskiwały niezbędne wsparcie, w ramach powszechnego systemu edukacji, celem ułatwienia ich skutecznego kształcenia;

e) zapewnić skuteczne środki zindywidualizowanego wsparcia w środowisku, które maksymalizuje rozwój edukacyjny i społeczny, zgodnie z celem pełnej integracji.

3. Państwa Strony umożliwiają osobom niepełnosprawnym zdobycie umiejętności życiowych i społecznych, aby ułatwić im pełny i równy udział w edukacji i w życiu społecznym. W tym celu Państwa Strony podejmują odpowiednie środki, w tym:

a) ułatwiają naukę pisma Braille'a, pisma alternatywnego, wspomagających (augmentatywnych) i alternatywnych sposobów, środków i form komunikacji i orientacji oraz umiejętności poruszania się, a także ułatwiają wzajemne wsparcie udzielane przez osoby niepełnosprawne i doradztwo;

b) ułatwiają naukę języka migowego i popierają tożsamość językową społeczności osób głuchych;

c) zapewniają, aby edukacja osób, w szczególności dzieci, które są niewidome, głuche lub głuchoniewidome była prowadzona w najodpowiedniejszych językach i za pomocą zindywidualizowanych sposobów i środków komunikacji, a także w środowisku, które maksymalizuje rozwój edukacyjny i społeczny.

4. Aby wesprzeć realizację tego prawa, Państwa Strony podejmują odpowiednie środki w celu zatrudnienia nauczycieli, w tym nauczycieli niepełnosprawnych, którzy mają kwalifikacje w zakresie używania języka migowego lub alfabetu Braille'a, oraz w celu wyszkolenia specjalistów i personelu pracujących na wszystkich szczeblach edukacji. Takie szkolenie obejmuje wiedzę na temat problemów niepełnosprawności i korzystanie ze wspomagających (augmentatywnych) i alternatywnych sposobów, środków i form komunikacji, technik i materiałów edukacyjnych, w celu wspierania osób niepełnosprawnych.

5. Państwa Strony zapewniają osobom niepełnosprawnym dostęp do powszechnego szkolnictwa wyższego, szkolenia zawodowego, kształcenia dorosłych i uczenia się przez całe życie, bez dyskryminacji i na równych zasadach z innymi osobami. W tym celu Państwa Strony zapewniają racjonalne usprawnienia dla osób niepełnosprawnych.

Artykuł 25

Zdrowie

Państwa Strony uznają, że osoby niepełnosprawne mają prawo do korzystania z najwyższego osiągalnego poziomu ochrony zdrowia, bez dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność. Państwa Strony podejmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym dostępu do usług zdrowotnych uwzględniających szczególne wymogi związane z płcią, w tym do rehabilitacji zdrowotnej. W szczególności, Państwa Strony:

a) zapewniają osobom niepełnosprawnym taki sam jak w przypadku innych osób zakres, jakość i standard bezpłatnej lub świadczonej po przystępnych cenach opieki zdrowotnej i programów zdrowotnych, w tym w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz adresowanych do całej populacji programów w zakresie zdrowia publicznego;

b) zapewniają te usługi zdrowotne, które są potrzebne osobom niepełnosprawnym ze względu na ich niepełnosprawność, w tym wczesne rozpoznawanie i leczenie, jeżeli jest potrzebne, a także usługi mające na celu ograniczenie i zapobieganie dalszej niepełnosprawności, w tym wśród dzieci i osób starszych;

c) zapewniają świadczenie tych usług zdrowotnych, możliwie blisko społeczności, w których żyją osoby niepełnosprawne, w tym na obszarach wiejskich;

d) zobowiązują osoby wykonujące zawody medyczne do zapewniania osobom niepełnosprawnym, w tym na podstawie swobodnie wyrażonej i świadomej zgody, opieki takiej samej jakości jak innym osobom poprzez, między innymi, podnoszenie świadomości w zakresie praw człowieka, godności, niezależności i potrzeb osób niepełnosprawnych poprzez szkolenia i rozpowszechnianie norm etycznych w publicznej i prywatnej opiece zdrowotnej;

e) zakazują dyskryminacji osób niepełnosprawnych w zakresie ubezpieczenia zdrowotnego, a także ubezpieczenia na życie, jeśli takie ubezpieczenie jest dozwolone przez ustawodawstwo krajowe, zaś ubezpieczenia te zapewniane są w sposób sprawiedliwy i rozsądny;

f) zapobiegają dyskryminacyjnym przypadkom odmowy udzielenia, ze względu na niepełnosprawność, opieki zdrowotnej lub usług zdrowotnych, albo pożywienia i płynów.

Artykuł 26

Habilitacja i rehabilitacja

1. Państwa Strony podejmują skuteczne i odpowiednie środki, uwzględniając wzajemne wsparcie udzielane sobie przez osoby niepełnosprawne, w celu umożliwienia osobom niepełnosprawnym uzyskania i utrzymania możliwie największej niezależności, pełnych zdolności fizycznych, umysłowych, społecznych i zawodowych oraz pełnej integracji i udziału we wszystkich aspektach życia społecznego. W tym celu Państwa Strony organizują, wzmacniają i rozwijają usługi i programy w zakresie wszechstronnej habilitacji i rehabilitacji, w szczególności w obszarze zdrowia, zatrudnienia, edukacji i usług socjalnych, w taki sposób, aby te usługi i programy:

a) były dostępne od możliwie najwcześniejszego etapu i były oparte na multidyscyplinarnej ocenie indywidualnych potrzeb i możliwości;

b) wspierały uczestnictwo i integrację w społeczności oraz włączenie we wszystkie aspekty życia społecznego, były dobrowolne i dostępne dla osób niepełnosprawnych możliwie blisko ich społeczności, w tym na obszarach wiejskich.

2. Państwa Strony wspierają rozwój szkolenia wstępnego i ustawicznego specjalistów i personelu pracującego w usługach habilitacji i rehabilitacji.

3. Państwa Strony promują dostępność, znajomość i korzystanie z urządzeń i technologii wspomagających, zaprojektowanych dla osób niepełnosprawnych, w zakresie habilitacji i rehabilitacji.

Artykuł 27

Praca i zatrudnienie

1. Państwa Strony uznają prawo osób niepełnosprawnych do pracy, na równych zasadach z innymi osobami; obejmuje to prawo do możliwości pozyskiwania środków na życie poprzez pracę swobodnie wybraną lub przyjętą na rynku pracy oraz w otwartym, integracyjnym i dostępnym dla osób niepełnosprawnych środowisku pracy. Państwa Strony chronią i wspierają realizację prawa do pracy, również tych osób, które w okresie zatrudnienia utraciły pełną sprawność, poprzez podjęcie odpowiednich kroków, w tym na drodze ustawodawczej, między innymi w celu:

a) zakazania dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność w odniesieniu do wszelkich kwestii dotyczących wszystkich form zatrudnienia, w tym w zakresie warunków rekrutacji, przyjmowania do pracy i zatrudnienia, kontynuacji zatrudnienia, awansu zawodowego oraz bezpiecznych i higienicznych warunków pracy;

b) ochrony praw osób niepełnosprawnych, na równych zasadach z innymi osobami, do sprawiedliwych i korzystnych warunków pracy, w tym do równych szans i jednakowego wynagrodzenia za pracę jednakowej wartości, bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, włączając w to ochronę przed molestowaniem i zadośćuczynienie za doznane krzywdy;

c) zapewnienia osobom niepełnosprawnym możliwości korzystania z prawa do pracy i z prawa do organizowania się w związki zawodowe, na równych zasadach z innymi osobami;

d) umożliwienia osobom niepełnosprawnym skutecznego dostępu do powszechnych programów poradnictwa technicznego i zawodowego, usług pośrednictwa pracy oraz szkolenia zawodowego i kształcenia ustawicznego;

e) popierania możliwości zatrudnienia i rozwoju zawodowego osób niepełnosprawnych na rynku pracy oraz pomocy w znalezieniu, uzyskaniu i utrzymaniu zatrudnienia oraz powrocie do zatrudnienia;

f) popierania możliwości pracy na własny rachunek, przedsiębiorczości, rozwoju spółdzielni i zakładania własnego przedsiębiorstwa;

g) zatrudniania osób niepełnosprawnych w sektorze publicznym;

h) popierania zatrudniania osób niepełnosprawnych w sektorze prywatnym, poprzez odpowiednią politykę i środki, które mogą obejmować programy działań pozytywnych, zachęty i inne środki;

i) zapewnienia wprowadzania racjonalnych usprawnień dla osób niepełnosprawnych w miejscu pracy;

j) popierania zdobywania przez osoby niepełnosprawne doświadczenia zawodowego na otwartym rynku pracy;

k) popierania programów rehabilitacji zawodowej, utrzymania pracy i powrotu do pracy, adresowanych do osób niepełnosprawnych.

2. Państwa Strony gwarantują, że osoby niepełnosprawne nie mogą być trzymane w niewoli lub w poddaństwie i są chronione, na równych zasadach z innymi osobami, przed pracą przymusową lub obowiązkową.

Artykuł 28

Odpowiedni poziom życia i ochrona socjalna

1. Państwa Strony uznają prawo osób niepełnosprawnych do odpowiedniego poziomu życia ich samych i ich rodzin, włączając w to odpowiednie wyżywienie, odzież i mieszkanie, oraz do stałego polepszania warunków życia, i podejmują odpowiednie kroki w celu zagwarantowania i popierania realizacji tego prawa bez dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność.

2. Państwa Strony uznają prawo osób niepełnosprawnych do ochrony socjalnej i do korzystania z tego prawa bez dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność oraz podejmują odpowiednie kroki w celu zagwarantowania i popierania realizacji tego prawa, włączając w to środki w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym:

a) równego dostępu do usług w zakresie dostarczania czystej wody oraz do odpowiednich i przystępnych cenowo usług, urządzeń i innego rodzaju pomocy w zaspokajaniu potrzeb związanych z niepełnosprawnością, po przystępnych cenach;

b) w szczególności niepełnosprawnym kobietom i dziewczętom oraz niepełnosprawnym osobom w starszym wieku, dostępu do ochrony socjalnej i programów ograniczania ubóstwa;

c) i ich rodzinom, żyjącym w ubóstwie, dostępu do pomocy państwa w pokrywaniu wydatków związanych z niepełnosprawnością, w tym wydatków na odpowiednie szkolenia, doradztwo, pomoc finansową i opiekę zastępczą;

d) dostępu do mieszkań komunalnych;

e) równego dostępu do programów i świadczeń emerytalnych.

Artykuł 29

Uczestnictwo w życiu politycznym i publicznym

Państwa Strony gwarantują osobom niepełnosprawnym prawa polityczne i możliwość korzystania z nich, na równych zasadach z innymi osobami, oraz zobowiązują się do:

a) zapewnienia osobom niepełnosprawnym możliwości efektywnego i pełnego uczestnictwa w życiu politycznym i publicznym, na równych zasadach z innymi osobami, bezpośrednio lub za pośrednictwem swobodnie wybranych przedstawicieli, włączając w to prawo i możliwość korzystania z czynnego i biernego prawa wyborczego, między innymi poprzez:

   (i) zapewnienie odpowiednich, dostępnych i zrozumiałych procedur wyborczych, urządzeń i materiałów związanych z głosowaniem,

   (ii) ochronę praw osób niepełnosprawnych do tajnego głosowania w wyborach i referendach publicznych bez zastraszania, a także do kandydowania w wyborach, efektywnego sprawowania urzędu i pełnienia wszelkich funkcji publicznych na wszystkich szczeblach administracji, ułatwianie, w stosownych przypadkach, korzystania ze wspomagających i nowych technologii;

   (iii) gwarancje swobodnego wyrażania woli przez osoby niepełnosprawne występujące jako wyborcy i, w tym celu, tam gdzie to konieczne, zezwalanie osobom niepełnosprawnym, na ich życzenie, na korzystanie przy głosowaniu z pomocy wybranej przez nie osoby;

b) aktywnego promowania środowiska, w którym osoby niepełnosprawne mogą efektywnie i w pełni uczestniczyć w kierowaniu sprawami publicznymi, bez dyskryminacji i na równych zasadach z innymi osobami, i zachęcanie ich do uczestnictwa w życiu publicznym, w tym do:

   (i) udziału w organizacjach pozarządowych i stowarzyszeniach uczestniczących w życiu publicznym i politycznym kraju, a także w działalności partii politycznych i administrowaniu nimi;

   (ii) tworzenia organizacji osób niepełnosprawnych w celu reprezentowania osób niepełnosprawnych na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym oraz przystępowania do takich organizacji.

Artykuł 30

Uczestnictwo w życiu kulturalnym, rekreacji, wypoczynku i sporcie

1. Państwa Strony uznają prawo osób niepełnosprawnych do udziału, na równych zasadach z innymi osobami, w życiu kulturalnym i podejmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym dostępu do:

a) materiałów dotyczących kultury w dostępnych dla nich formach;

b) programów telewizyjnych, filmów, teatru i innego rodzaju działalności kulturalnej, w dostępnych dla nich formach;

c) miejsc związanych z działalnością lub usługami kulturalnymi, takich jak teatry, muzea, kina, biblioteki i usługi turystyczne oraz, w miarę możliwości, mają dostęp do zabytków i miejsc ważnych dla kultury narodowej.

2. Państwa Strony podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia osobom niepełnosprawnym możliwości rozwoju i wykorzystywania potencjału twórczego, artystycznego i intelektualnego, nie tylko dla własnej korzyści, ale także dla wzbogacenia społeczeństwa.

3. Państwa Strony podejmują odpowiednie kroki, zgodne z prawem międzynarodowym, aby przepisy chroniące prawa autorskie nie stanowiły nieuzasadnionej lub dyskryminacyjnej bariery w dostępie osób niepełnosprawnych do materiałów w dziedzinie kultury.

4. Osoby niepełnosprawne mają prawo, na równych warunkach z innymi osobami, do uznania ich szczególnej tożsamości kulturowej i językowej, w tym języków migowych i kultury osób głuchych, a także do uzyskania wsparcia w tym zakresie.

5. W celu umożliwienia osobom niepełnosprawnym udziału, na równych zasadach z innymi osobami, w działalności rekreacyjnej, wypoczynkowej i sportowej, Państwa Strony podejmują odpowiednie środki w celu:

a) zachęcania osób niepełnosprawnych do udziału, w możliwie najszerszym zakresie, w powszechnej działalności sportowej na wszystkich poziomach i popierania tego udziału;

b) zapewnienia osobom niepełnosprawnym możliwości organizacji i rozwoju działalności sportowej i rekreacyjnej uwzględniającej niepełnosprawność oraz możliwości udziału w takiej działalności i, w tym celu, zachęcania do zapewniania, na równych zasadach z innymi osobami, odpowiedniego instruktażu, szkolenia i zasobów;

c) zapewnienia osobom niepełnosprawnym dostępu do miejsc uprawiania sportu, rekreacji i turystyki;

d) zapewnienia dzieciom niepełnosprawnym dostępu, na równych zasadach z innymi dziećmi, do udziału w zabawie, rekreacji i wypoczynku oraz działalności sportowej, włączając taką działalność w ramy systemu szkolnego;

e) zapewnienia osobom niepełnosprawnym dostępu do usług świadczonych przez organizatorów działalności w zakresie rekreacji, turystyki, wypoczynku i sportu.

Artykuł 31

Statystyka i gromadzenie danych

1. Państwa Strony zobowiązują się gromadzić odpowiednie informacje, w tym dane statystyczne i pochodzące z badań, które umożliwią im formułowanie i wdrażanie polityki wprowadzającej w życie niniejszą konwencję. Proces zbierania i przechowywania tych informacji jest zgodny z:

a) prawnie określonymi gwarancjami, w tym z ustawodawstwem w zakresie ochrony danych, w celu zagwarantowania poufności i poszanowania prywatności osób niepełnosprawnych;

b) przyjętymi na szczeblu międzynarodowym normami w zakresie ochrony praw człowieka i podstawowych wolności oraz zasadami etycznymi w zakresie zbierania danych statystycznych i korzystania z nich.

2. Informacje zbierane zgodnie z niniejszym artykułem są odpowiednio segregowane i służą pomocą w ocenie realizacji przez Państwa Strony zobowiązań wynikających z niniejszej konwencji oraz w rozpoznawaniu i likwidowaniu barier, które napotykają osoby niepełnosprawne przy korzystaniu z przysługujących im praw.

3. Państwa Strony przyjmują odpowiedzialność za rozpowszechnianie danych statystycznych oraz zapewniają ich dostępność dla osób niepełnosprawnych i innych osób.

Artykuł 32

Współpraca międzynarodowa

1. Państwa Strony uznają znaczenie współpracy międzynarodowej i jej promowania dla wspierania krajowych wysiłków na rzecz realizacji celów niniejszej konwencji oraz podejmą odpowiednie i efektywne środki w tym celu, razem z innymi państwami i, jeżeli to właściwe, w partnerstwie z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi oraz społeczeństwem obywatelskim, w szczególności z organizacjami osób niepełnosprawnych. Takie środki mogą między innymi obejmować:

a) zapewnienie integracyjnego charakteru współpracy międzynarodowej, w tym międzynarodowych programów rozwoju, i jej dostępności dla osób niepełnosprawnych;

b) ułatwianie i wspieranie budowania potencjału, w tym poprzez wymianę i udostępnianie informacji, doświadczeń, programów szkoleniowych i najlepszych praktyk;

c) ułatwianie współpracy w zakresie badań i dostępu do wiedzy naukowo-technicznej;

d) zapewnianie, jeżeli to właściwe, pomocy technicznej i ekonomicznej, w tym poprzez ułatwianie dostępu i dzielenie się technologiami dotyczącymi dostępności i wspomagania oraz poprzez transfer technologii.

2. Postanowienia niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla obowiązku każdego Państwa Strony do wypełniania jego zobowiązań wynikających z niniejszej konwencji.

Artykuł 33

Wdrażanie i monitorowanie na szczeblu krajowym

1. Państwa Strony, zgodnie ze swoim systemem organizacyjnym, wyznaczają w ramach rządu jeden lub więcej punktów kontaktowych w sprawach dotyczących wdrażania niniejszej konwencji, poświęcając należytą uwagę ustanowieniu lub wyznaczeniu mechanizmu koordynacji w ramach rządu, w celu ułatwienia działań związanych z wdrażaniem konwencji w różnych sektorach i na różnych szczeblach.

2. Państwa Strony, zgodnie ze swoim systemem prawnym i administracyjnym, utrzymują, wzmacniają, wyznaczają lub ustanawiają strukturę, obejmującą jeden lub więcej niezależnych mechanizmów, zależnie od potrzeb, w celu popierania, ochrony i monitorowania wdrażania niniejszej konwencji. Wyznaczając lub ustanawiając taki mechanizm, Państwa Strony uwzględniają zasady dotyczące statusu i funkcjonowania krajowych instytucji zajmujących się ochroną i popieraniem praw człowieka.

3. Społeczeństwo obywatelskie, w szczególności osoby niepełnosprawne i reprezentujące je organizacje, są włączone w proces monitorowania i w pełni w nim uczestniczą.

Artykuł 34

Komitet ds. Praw Osób Niepełnosprawnych

1. Ustanawia się Komitet ds. Praw Osób Niepełnosprawnych (zwany dalej „Komitetem"), który sprawuje funkcje wymienione poniżej.

2. W chwili wejścia w życie niniejszej konwencji Komitet będzie się składać z dwunastu ekspertów. Po dodatkowych sześćdziesięciu ratyfikacjach lub przystąpieniach do konwencji liczba członków Komitetu wzrośnie o sześciu, osiągając maksymalną liczbę osiemnastu członków.

3. Członkowie Komitetu działają we własnym imieniu, mają wysokie kwalifikacje moralne oraz uznane kompetencje i doświadczenie w dziedzinie objętej zakresem niniejszej konwencji. Przy nominowaniu kandydatów Państwa Strony proszone są o poświęcenie należytej uwagi postanowieniom artykułu 4 ustęp 3 niniejszej konwencji.

4. Członkowie Komitetu są wybierani przez Państwa Strony, z uwzględnieniem sprawiedliwej reprezentacji geograficznej, reprezentacji różnych form cywilizacji i głównych systemów prawnych, zrównoważonej reprezentacji obu płci i uczestnictwa ekspertów niepełnosprawnych.

5. Członkowie Komitetu są wybierani w tajnym głosowaniu, z listy osób nominowanych przez Państwa Strony spośród swoich obywateli, na posiedzeniach Konferencji Państw Stron. Na posiedzeniach tych, dla których kworum wynosi dwie trzecie liczby Państw Stron, do Komitetu wybrane zostają osoby, które uzyskają największą liczbę głosów i absolutną większość głosów obecnych i głosujących przedstawicieli Państw Stron.

6. Pierwsze wybory odbędą się nie później niż w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej konwencji. Co najmniej na cztery miesiące przed terminem każdych wyborów Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych kieruje do Państw Stron pisemne zaproszenie do zgłaszania, w ciągu dwóch miesięcy, kandydatów na członków Komitetu. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych sporządza listę, w porządku alfabetycznym, wszystkich zgłoszonych w ten sposób kandydatów, ze wskazaniem Państw, które ich zgłosiły, oraz przedkłada ją Państwom Stronom niniejszej konwencji.

7. Członkowie Komitetu są wybierani na cztery lata. Mogą oni być ponownie wybrani jeden raz. Jednakże mandat sześciu spośród członków wybranych w pierwszych wyborach wygasa po upływie dwóch lat; niezwłocznie po pierwszych wyborach nazwiska tych sześciu członków są wybrane drogą losowania przez przewodniczącego posiedzenia, o którym mowa w ustępie 5 niniejszego artykułu.

8. Wybór dodatkowych sześciu członków dokonywany jest przy okazji regularnych wyborów, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszego artykułu.

9. W przypadku śmierci członka Komitetu lub gdy rezygnuje on, lub oświadcza, że z jakiejkolwiek innej przyczyny nie jest w stanie dłużej wykonywać swoich obowiązków, Państwo Strona, które wysunęło kandydaturę tego członka, wyznacza innego eksperta posiadającego kwalifikacje i spełniającego wymogi określone w odpowiednich postanowieniach niniejszego artykułu, aby pełnił funkcję przez okres pozostały do zakończenia kadencji.

10. Komitet ustanawia własny regulamin wewnętrzny.

11. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zapewnia niezbędny personel i ułatwienia konieczne do skutecznego wykonywania funkcji Komitetu przewidzianych w niniejszej konwencji oraz zwołuje jego pierwsze posiedzenie.

12. Członkowie Komitetu ustanowionego na mocy niniejszej konwencji otrzymują, za zgodą Zgromadzenia Ogólnego, honorarium z funduszy Organizacji Narodów Zjednoczonych, na zasadach i warunkach ustalonych przez Zgromadzenie Ogólne, uwzględniając wagę zadań Komitetu.

13. Członkowie Komitetu korzystają z ułatwień, przywilejów i immunitetów, jakie przysługują ekspertom działającym z ramienia Organizacji Narodów Zjednoczonych, zgodnie z postanowieniami odpowiednich rozdziałów konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 35

Sprawozdania przedkładane przez Państwa Strony

1. Każde Państwo Strona przedkłada Komitetowi, za pośrednictwem Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, szczegółowe sprawozdanie dotyczące środków podjętych w celu realizacji zobowiązań wynikających z niniejszej konwencji oraz postępu dokonanego w tym zakresie, w terminie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej konwencji w stosunku do danego Państwa Strony.

2. Następnie Państwa Strony składają kolejne sprawozdania przynajmniej co cztery lata oraz wówczas, gdy Komitet o to wystąpi.

3. Komitet ustala wszelkie wytyczne dotyczące treści sprawozdań.

4. Państwo Strona, po przedłożeniu Komitetowi szczegółowego sprawozdania wstępnego, w kolejnych sprawozdaniach nie jest zobowiązane do powtarzania wcześniej udzielonych informacji. Państwa Strony proszone są o rozważenie możliwości przygotowywania sprawozdania w otwartej i przejrzystej procedurze oraz proszone są o poświęcenie należytej uwagi postanowieniom artykułu 4 ustęp 3 niniejszej konwencji.

5. Sprawozdania mogą wskazywać czynniki i trudności wpływające na stopień realizacji zobowiązań wynikających z niniejszej konwencji.

Artykuł 36

Rozpatrywanie sprawozdań

1. Każde sprawozdanie rozpatrywane jest przez Komitet, który formułuje w stosunku do sprawozdania uwagi i zalecenia ogólne, jakie uznaje za właściwe, i przekazuje je zainteresowanemu Państwu Stronie. Państwo Strona może odpowiedzieć Komitetowi, przekazując mu informacje, jakie uzna za stosowne. Komitet może zwrócić się do Państw Stron z prośbą o dalsze informacje dotyczące wdrażania niniejszej konwencji.

2. Jeśli Państwo Strona znacznie spóźnia się z przedłożeniem sprawozdania, Komitet może powiadomić dane Państwo Stronę o potrzebie zbadania wdrażania niniejszej konwencji przez to Państwo Stronę na podstawie rzetelnych informacji dostępnych Komitetowi, o ile odpowiednie sprawozdanie nie zostanie przedłożone w ciągu trzech miesięcy od daty powiadomienia. Komitet zwraca się do danego Państwa Strony z prośbą o udział w takim badaniu. Jeżeli w odpowiedzi na to Państwo Strona przedłoży odpowiednie sprawozdanie, stosuje się postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu.

3. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych udostępnia sprawozdania wszystkim Państwom Stronom.

4. Państwa Strony udostępniają swoje sprawozdania opinii publicznej w swoich krajach oraz ułatwiają dostęp do uwag i ogólnych zaleceń dotyczących tych sprawozdań.

5. Jeżeli Komitet uzna to za właściwe, może przesłać sprawozdania Państw Stron wyspecjalizowanym agencjom, funduszom i programom Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz innym właściwym organom, na zawartą w tych sprawozdaniach prośbę lub zgodnie ze wskazaniem potrzeby uzyskania porady technicznej lub pomocy, wraz z ewentualnymi uwagami i zaleceniami Komitetu dotyczącymi takich próśb lub wskazań.

Artykuł 37

Współpraca między Państwami Stronami a Komitetem

1. Każde Państwo Strona współpracuje z Komitetem i udziela jego członkom pomocy w sprawowaniu ich mandatu.

2. W kontaktach z Państwami Stronami Komitet poświęca należytą uwagę metodom i sposobom zwiększania zdolności krajowych w zakresie wdrażania niniejszej konwencji, w tym poprzez współpracę międzynarodową.

Artykuł 38

Stosunki Komitetu z innymi organami

W celu sprzyjania skutecznemu wdrażaniu niniejszej konwencji i zachęcania do współpracy międzynarodowej w dziedzinie objętej zakresem niniejszej konwencji:

a) wyspecjalizowane agencje i inne organy Organizacji Narodów Zjednoczonych mają prawo być reprezentowane przy rozpatrywaniu wykonywania tych postanowień niniejszej konwencji, które objęte są ich mandatem. Komitet może zwracać się do wyspecjalizowanych agencji i innych właściwych organów, które uzna za odpowiednie, o specjalistyczną poradę na temat stosowania konwencji w obszarach leżących w zakresie ich mandatu. Komitet może zwracać się do wyspecjalizowanych agencji i innych organów Organizacji Narodów Zjednoczonych o przedłożenie sprawozdań na temat stosowania konwencji w obszarach należących do zakresu ich działań,

b) w ramach sprawowania swojego mandatu, w stosownych przypadkach, Komitet prowadzi konsultacje z innymi odpowiednimi organami powołanymi przez umowy międzynarodowe dotyczące praw człowieka, w celu zapewnienia spójności odpowiednich wytycznych dotyczących przedkładania sprawozdań, uwag i ogólnych zaleceń oraz w celu unikania dublowania i pokrywania się realizowanych przez nie funkcji.

Artykuł 39

Sprawozdanie Komitetu

Co dwa lata Komitet składa sprawozdanie ze swojej działalności Zgromadzeniu Ogólnemu oraz Radzie Gospodarczo-Społecznej, a także może przekazywać uwagi i ogólne zalecenia wynikające z badania sprawozdań i informacji otrzymywanych od Państw Stron. Takie uwagi i ogólne zalecenia dołączone są do sprawozdania Komitetu, wraz z ewentualnymi uwagami Państw Stron.

Artykuł 40

Konferencja Państw Stron

1. Państwa Strony spotykają się regularnie na Konferencji Państw Stron w celu rozważenia każdej sprawy związanej z wdrażaniem niniejszej konwencji.

2. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zwołuje Konferencję Państw Stron nie później niż w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej konwencji. Kolejne posiedzenia są zwoływane przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych co dwa lata lub zgodnie z decyzją Konferencji Państw Stron.

Artykuł 41

Depozytariusz

Depozytariuszem niniejszej konwencji jest Sekretarz Generalny Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 42

Podpisanie

Niniejsza konwencja będzie otwarta do podpisu dla wszystkich państw i dla organizacji integracji regionalnej w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku od dnia 30 marca 2007 r.

Artykuł 43

Zgoda na związanie się konwencją

Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji przez Państwa Sygnatariuszy i formalnemu zatwierdzeniu przez organizacje integracji regionalnej, które ją podpisały. Jest ona otwarta do przystąpienia dla każdego państwa lub każdej organizacji integracji regionalnej, która nie podpisała konwencji.

Artykuł 44

Organizacje integracji regionalnej

1. „Organizacja integracji regionalnej" oznacza organizację powołaną przez suwerenne państwa danego regionu, której państwa członkowskie przekazały kompetencje w zakresie spraw regulowanych przez niniejszą konwencję. W dokumencie formalnego zatwierdzenia lub przystąpienia organizacje takie deklarują zakres kompetencji w sprawach regulowanych przez niniejszą konwencję. Następnie informują one depozytariusza o wszelkich istotnych zmianach zakresu swoich kompetencji.

2. Odniesienia do „Państw Stron" w niniejszej konwencji stosuje się do takich organizacji, w granicach ich kompetencji.

3. Do celów artykułu 45 ustęp 1 oraz artykułu 47 ustępy 2 i 3 nie jest uwzględniany jakikolwiek dokument złożony przez organizację integracji regionalnej.

4. Organizacje integracji regionalnej, w sprawach należących do ich kompetencji, mogą korzystać z przysługującego im prawa głosu na Konferencji Państw Stron, dysponując liczbą głosów równą liczbie państw członkowskich tych organizacji będących stronami niniejszej konwencji. Organizacja taka nie może korzystać z prawa głosu, jeżeli którekolwiek z jej państw członkowskich korzysta ze swego prawa głosu, i odwrotnie.

Artykuł 45

Wejście w życie

1. Niniejsza konwencja wchodzi w życie trzydziestego dnia od dnia złożenia dwudziestego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

2. Dla wszystkich państw lub organizacji integracji regionalnej ratyfikujących, formalnie zatwierdzających lub przystępujących do niniejszej konwencji po złożeniu dwudziestego dokumentu, niniejsza konwencja wchodzi w życie trzydziestego dnia od dnia złożenia przez to państwo lub organizację odpowiedniego dokumentu.

Artykuł 46

Zastrzeżenia

1. Nie są dopuszczalne zastrzeżenia niezgodne z przedmiotem i celem niniejszej konwencji.

2. Zastrzeżenia mogą zostać wycofane w każdej chwili.

Artykuł 47

Poprawki

1. Każde z Państw Stron niniejszej konwencji może zaproponować poprawkę do niniejszej konwencji i przedłożyć ją Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych. Sekretarz Generalny przekazuje każdą zaproponowaną poprawkę Państwom Stronom, z prośbą o powiadomienie go, czy opowiadają się one za zwołaniem konferencji Państw Stron w celu rozważenia propozycji i podjęcia decyzji w jej sprawie. Jeżeli w ciągu czterech miesięcy od daty takiego przekazania przynajmniej jedna trzecia Państw Stron opowie się za zwołaniem konferencji, Sekretarz Generalny zwołuje ją pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych. Każda poprawka przyjęta większością dwóch trzecich głosów Państw Stron obecnych i głosujących jest przedkładana przez Sekretarza Generalnego Zgromadzeniu Ogólnemu do zatwierdzenia, a następnie wszystkim Państwom Stronom do przyjęcia.

2. Poprawka, przyjęta i zatwierdzona zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, wchodzi w życie trzydziestego dnia od dnia, kiedy liczba złożonych dokumentów przystąpienia osiągnie dwie trzecie liczby Państw Stron według stanu na dzień przyjęcia poprawki. Następnie poprawka wchodzi w życie w odniesieniu do każdego Państwa Strony trzydziestego dnia od daty złożenia jego dokumentu przyjęcia. Poprawka jest wiążąca tylko w stosunku do Państw Stron, które ją przyjęły.

3. Jeśli Konferencja Państw Stron tak postanowi w drodze konsensusu, poprawka, która dotyczy wyłącznie artykułów 34, 38, 39 i 40, przyjęta i zatwierdzona zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu, wchodzi w życie w stosunku do wszystkich Państw Stron trzydziestego dnia od dnia, kiedy liczba złożonych dokumentów przystąpienia osiągnie dwie trzecie liczby Państw Stron według stanu na dzień przyjęcia poprawki.

Artykuł 48

Wypowiedzenie

Państwo Strona może wypowiedzieć niniejszą konwencję w drodze pisemnego powiadomienia Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych. Wypowiedzenie wchodzi w życie po upływie jednego roku od daty otrzymania powiadomienia przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 49

Dostępna forma

Tekst niniejszej konwencji jest udostępniany w formach dostępnych dla osób niepełnosprawnych.

Artykuł 50

Teksty autentyczne

Teksty angielski, arabski, chiński, francuski, hiszpański i rosyjski niniejszej konwencji są jednakowo autentyczne.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy, należycie upoważnieni w tym celu przez swoje rządy, podpisali niniejszą konwencję.

ZAŁĄCZNIK II

DEKLARACJA W SPRAWIE KOMPETENCJI WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ W SPRAWACH REGULOWANYCH KONWENCJĄ NARODÓW ZJEDNOCZONYCH O PRAWACH OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

(Deklaracja sporządzona na mocy artykułu 44 ustęp 1 konwencji)

W artykule 44 ustęp 1 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych (zwanej dalej „konwencją") przewidziano, że organizacje integracji regionalnej w dokumencie formalnego zatwierdzenia lub przystąpienia deklarują zakres kompetencji w sprawach regulowanych przez konwencję.

Do Wspólnoty Europejskiej należą obecnie Królestwo Belgii, Republika Bułgarii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Węgierska, Republika Malty, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska, Rumunia, Republika Słowenii, Republika Słowacka, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Wspólnota Europejska zwraca uwagę na fakt, że na użytek konwencji termin „państwa strony" ma zastosowanie do organizacji integracji regionalnej w granicach ich kompetencji.

W ramach kompetencji Wspólnoty Europejskiej Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych ma zastosowanie do terytoriów, na których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, na warunkach określonych w tym Traktacie, w szczególności w jego artykule 299.

Zgodnie z artykułem 299 niniejsza deklaracja nie dotyczy tych terytoriów państw członkowskich, do których wyżej wymieniony Traktat nie ma zastosowania, i pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich aktów i stanowisk przyjętych na mocy konwencji przez zainteresowane państwa członkowskie w imieniu i w interesie takich terytoriów.

Zgodnie z artykułem 44 ustęp 1 konwencji w niniejszej deklaracji wskazano kompetencje przekazane Wspólnocie przez państwa członkowskie na mocy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską w dziedzinach objętych konwencją.

Zakres i sposób wykonywania kompetencji przez Wspólnotę z natury rzeczy podlega ciągłym zmianom, Wspólnota będzie zatem w miarę potrzeb uzupełniać lub zmieniać niniejszą deklarację zgodnie z artykułem 44 ustęp 1 konwencji.

W niektórych sprawach Wspólnota Europejska ma kompetencje wyłączne, w innych zaś dzieli je z państwami członkowskimi. Państwa członkowskie mają kompetencje we wszystkich sprawach, w których nie przekazały kompetencji Wspólnocie Europejskiej.

Obecnie:

1. Wspólnota ma kompetencje wyłączne w zakresie zgodności pomocy państwa ze wspólnym rynkiem i ze wspólną taryfą celną.

   Jeżeli postanowienia konwencji wpływają na prawo wspólnotowe, Wspólnocie Europejskiej przysługuje wyłączna kompetencja w zakresie przyjęcia takich obowiązków w odniesieniu do własnej administracji publicznej. W związku z tym Wspólnota oświadcza, że odpowiada za nabór, warunki pełnienia służby, wynagrodzenie, szkolenie itp. urzędników niepochodzących z wyboru – na mocy regulaminu pracowniczego i jego przepisów wykonawczych ([1]).

2. Wspólnota dzieli kompetencje z państwami członkowskimi w następujących obszarach: działania służące zwalczaniu dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność; swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału; rolnictwo, transport kolejowy, drogowy, morski i lotniczy, podatki, rynek wewnętrzny, równe płace dla pracujących kobiet i mężczyzn, polityka sieci transeuropejskich oraz statystyka.

([1]) Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1).

Wspólnocie Europejskiej przysługują wyłączne kompetencje do przystąpienia do konwencji w odniesieniu do wspomnianych spraw wyłącznie w zakresie, w jakim postanowienia konwencji lub akty prawne przyjęte podczas jej wdrażania wpływają na przepisy uprzednio przyjęte przez Wspólnotę Europejską. Jeżeli przepisy Wspólnoty istnieją, ale wspomniane postanowienia i akty nie mają na nie wpływu, w szczególności gdy przepisy Wspólnoty służą tylko ustanowieniu minimalnych norm, kompetencję mają państwa członkowskie – bez uszczerbku dla kompetencji Wspólnoty do podejmowania działań w tej dziedzinie. W pozostałych sytuacjach kompetencje przysługują państwom członkowskim. Wykaz stosownych aktów przyjętych przez Wspólnotę Europejską znajduje się w dodatku. Oceniając, jaki zakres kompetencji Wspólnoty Europejskiej wynika z tych aktów, należy odwołać się do dokładnych przepisów każdego z nich, a w szczególności do tego, w jakim stopniu przepisy te ustanawiają wspólne zasady.

3. Dla konwencji istotne mogą być także następujące polityki WE: państwa członkowskie i Wspólnota pracują nad tworzeniem skoordynowanej strategii zatrudnienia. Wspólnota przyczynia się do rozwoju edukacji o wysokiej jakości przez zachęcanie państw członkowskich do współpracy, a w razie potrzeby przez wspieranie i uzupełnianie ich działań. Wspólnota wdraża politykę szkolenia zawodowego wspierającą i uzupełniającą działania państw członkowskich. Wspierając harmonijny rozwój całej Wspólnoty, rozwija ona i prowadzi działania służące zwiększeniu spójności gospodarczej i społecznej. Wspólnota prowadzi politykę współpracy rozwojowej oraz współpracę gospodarczą, finansową i techniczną z państwami trzecimi bez uszczerbku dla stosownych kompetencji państw członkowskich.

Dodatek

AKTY WSPÓLNOTOWE ODNOSZĄCE SIĘ DO SPRAW REGULOWANYCH KONWENCJĄ

Wymienione poniżej akty wspólnotowe ilustrują zakres kompetencji Wspólnoty wynikający z Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. W niektórych sprawach Wspólnota Europejska ma kompetencje wyłączne, w innych zaś dzieli kompetencje z państwami członkowskimi. Oceniając, jaki zakres kompetencji Wspólnoty wynika z poniższych aktów, należy odwołać się do dokładnych przepisów każdego z nich, a w szczególności do tego, w jakim stopniu przepisy te ustanawiają wspólne zasady, na które mają wpływ postanowienia konwencji.

— Dostępność

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i końcowych urządzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz.U. L 91 z 7.4.1999, s. 10)

Dyrektywa 2001/85/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. odnosząca się do przepisów szczególnych dotyczących pojazdów wykorzystywanych do przewozu pasażerów i mających więcej niż osiem siedzeń poza siedzeniem kierowcy oraz zmieniająca dyrektywy 70/156/EWG i 97/27/WE (Dz.U. L 42 z 13.2.2002, s. 1)

Dyrektywa Rady 96/48/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 6), zmieniona dyrektywą 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 114)

Dyrektywa 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 1), zmieniona dyrektywą 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 114)

Dyrektywa 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiająca wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej i uchylająca dyrektywę Rady 82/714/EWG (Dz.U. L 389 z 30.12.2006, s. 1)

Dyrektywa 2003/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 kwietnia 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 98/18/WE w sprawie reguł i norm bezpieczeństwa statków pasażerskich (Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 18)

Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1)

Decyzja Komisji 2008/164/WE z dnia 21 grudnia 2007 r. dotycząca technicznej specyfikacji interoperacyjności w zakresie aspektu „Osoby o ograniczonej możliwości poruszania się" transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych i transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości (Dz.U. L 64 z 7.3.2008, s. 72)

Dyrektywa 95/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 1995 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów (Dz.U. L 213 z 7.9.1995, s. 1), zmieniona dyrektywą 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia w sprawie maszyn, zmieniającą dyrektywę 95/16/WE (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 24)

Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33)

Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 51)

Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. L 15 z 21.1.1998, s. 14), zmieniona dyrektywą 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. zmieniającą dyrektywę 97/67/WE w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2002, s. 21) oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (Dz.U. L 52 z 27.2.2008, s. 3)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25)

Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1)

Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114)

Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 76 z 23.3.1992, s. 14), zmieniona dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającą dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz.U. L 335 z 20.12.2007, s. 31)

Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 33), zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/66/WE z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającą dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz.U. L 335 z 20.12.2007, s. 31).

— Samodzielne życie, włączenie społeczne, praca i zatrudnienie

Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz.U. L 214 z 9.8.2008, s. 3)

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2289/83 z dnia 29 lipca 1983 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania art. 70–78 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 220 z 11.8.1983, s. 15)

Dyrektywa Rady 83/181/EWG z dnia 28 marca 1983 r. określająca zakres art. 14 ust. 1 lit. d) dyrektywy 77/388/EWG w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej na przywóz finalny niektórych towarów (Dz.U. L 105 z 23.4.1983, s. 38)

Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 23)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 105 z 23.4.1983, s. 1)

Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1), zmieniona dyrektywą Rady 2009/47/WE z dnia 5 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w zakresie stawek obniżonych podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 116 z 9.5.2009, s. 18)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1)

Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

— Mobilność osobista

Dyrektywa Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 237 z 24.8.1991, s. 1)

Dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 403 z 30.12.2006, s. 18)

Dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniająca rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylająca dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz.U. L 226 z 10.9.2003, s. 4)

Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46 z 17.2.2004, s. 1)

Rozporządzenie (WE) nr 1107/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie praw osób niepełnosprawnych oraz osób o ograniczonej sprawności ruchowej podróżujących drogą lotniczą (Dz.U. L 204 z 26.7.2006, s. 1)

Rozporządzenie (WE) nr 1899/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego (Dz.U. L 377 z 27.12.2006, s. 1)

Rozporządzenie (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 14).

Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 8/2008 z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 w odniesieniu do wspólnych wymagań technicznych i procedur administracyjnych mających zastosowanie do komercyjnego transportu lotniczego (Dz.U. L 10 z 12.1.2008, s. 1).

— Dostęp do informacji

Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 67), zmieniona dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 34)

Dyrektywa 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27)

Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1)

Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i praw pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167 z 22.6.2001, s. 10)

Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych) (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22).

— Statystyka i gromadzenie danych

Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie organizacji badania prób losowych dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie (Dz.U. L 77 z 14.3.1998, s. 3) oraz towarzyszące mu rozporządzenia wykonawcze

Rozporządzenie (WE) nr 1177/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. dotyczące statystyk Wspólnoty w sprawie dochodów i warunków życia (EU-SILC) (Dz.U. L 165 z 3.7.2003, s. 1) oraz towarzyszące mu rozporządzenia wykonawcze

Rozporządzenie (WE) nr 458/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie europejskiego systemu zintegrowanych statystyk na temat ochrony socjalnej (ESSPROS) (Dz.U. L 113 z 30.4.2007, s. 3) oraz towarzyszące mu rozporządzenia wykonawcze

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1338/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie statystyk Wspólnoty w zakresie zdrowia publicznego oraz zdrowia i bezpieczeństwa w pracy (Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 70).

— Współpraca międzynarodowa

Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 718/2007 z dnia 12 czerwca 2007 r. wdrażające rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA) (Dz.U. L 170 z 29.6.2007, s. 1).

ZAŁĄCZNIK III

ZASTRZEŻENIE WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ DO ART. 27 UST. 1 KONWENCJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH O PRAWACH OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Wspólnota Europejska stwierdza, że na mocy prawa wspólnotowego (zwłaszcza na mocy dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy) państwa członkowskie mogą – w stosownych przypadkach – zgłaszać swoje zastrzeżenia do art. 27 ust. 1 konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, w zakresie w jakim art. 3 ust. 4 wspomnianej dyrektywy pozwala im wyłączyć z zakresu tej dyrektywy stosowanie zasady niedyskryminacji ze względu na niepełnosprawność w przypadku zatrudnienia w siłach zbrojnych. Wspólnota stwierdza zatem, że zawiera konwencję bez uszczerbku dla powyższego uprawnienia, przyznanego jej państwom członkowskim na mocy prawa wspólnotowego.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2009 r.

określająca pierwsze regiony, w których uruchomiony zostanie wizowy system informacyjny (VIS)

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 8542)

(Jedynie teksty w językach bułgarskim, czeskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim są autentyczne)

(2010/49/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) [1], w szczególności jego art. 48 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 48 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 przewiduje stopniowe uruchamianie systemu VIS. Niezbędne jest zatem określenie pierwszej grupy regionów, w których podczas pierwszych etapów stopniowego uruchamiania gromadzone będą dane przeznaczone do przetworzenia w VIS (w tym zdjęcia i dane daktyloskopijne), a następnie przekazywane do VIS w odniesieniu do wszystkich wniosków wizowych w danym regionie.

(2) Artykuł 48 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 przewiduje określenie tych regionów w oparciu o następujące kryteria: ryzyko nielegalnej imigracji, zagrożenie bezpieczeństwa wewnętrznego państw członkowskich oraz wykonalność gromadzenia danych biometrycznych ze wszystkich miejscowości regionu.

(3) Komisja dokonała oceny różnych regionów – zgodnie z ustaleniami ekspertów państw członkowskich w 2005 r. – dla celów stopniowego wdrażania VIS, biorąc przy tym pod uwagę, szczególnie w odniesieniu do pierwszego kryterium, elementy takie jak średnia liczba przypadków odmowy wydania wizy i odmowy wjazdu w każdym z tych regionów, oraz – w odniesieniu do kryterium trzeciego – fakt, że w pewnych regionach należy zwiększyć liczbę placówek konsularnych lub przedstawicielstw, tak, aby skuteczne uruchomienie systemu VIS w tych regionach było możliwe.

(4) Zgodnie z powyższą oceną, pierwszym regionem, w którym należy rozpocząć gromadzenie i przekazywanie danych wizowych do VIS w odniesieniu do wszystkich wniosków wizowych powinna być Afryka Północna.

(5) Drugim regionem, w którym należy rozpocząć gromadzenie i przekazywanie danych wizowych do VIS w odniesieniu do wszystkich wniosków wizowych powinien być Bliski Wschód, z wyjątkiem okupowanego terytorium palestyńskiego ze względu na poważne trudności techniczne, jakie można napotkać w związku z wyposażeniem stanowisk w stosownych placówkach konsularnych lub urzędach. Decyzja dotycząca uruchomienia VIS na tym terytorium powinna zostać przyjęta na późniejszym etapie.

(6) Trzecim regionem, w którym należy rozpocząć gromadzenie i przekazywanie danych wizowych do VIS w odniesieniu do wszystkich wniosków wizowych powinien być rejon Zatoki Perskiej.

(7) Aby zapobiec powstawaniu luk przy zwalczaniu nielegalnej imigracji i ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego należy, na etapie uruchomienia, przejścia graniczne strefy Schengen traktować jako oddzielny region, co umożliwi uwzględnienie wniosków wizowych składanych na granicach zewnętrznych. Państwa członkowskie powinny podjąć starania, aby jak najszybciej rozpocząć gromadzenie i przekazywanie danych do VIS na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych w celu uniknięcia sytuacji, w której obywatele państw trzecich wspomnianych regionów obchodziliby uruchomiony w tych regionach system, składając wnioski na granicach zewnętrznych.

(8) Datę rozpoczęcia funkcjonowania systemu w każdym z tych regionów określi Komisja na podstawie art. 48 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

(9) Na późniejszym etapie należy podjąć dalsze decyzje w celu określenia kolejnych regionów, opierając się na dodatkowej i zaktualizowanej ocenie pozostałych regionów, zgodnie ze stosownymi kryteriami i doświadczeniem zebranym na etapie uruchamiania systemu w grupie pierwszych regionów, określonych w niniejszej decyzji.

[1] Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

(10) Zgodnie z art. 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczyła w przyjmowaniu rozporządzenia (WE) nr 767/2008, nie jest nim związana, ani nie podlega jego stosowaniu. Jednakże ze względu na to, że rozporządzenie (WE) nr 767/2008 stanowi rozwinięcie dorobku Schengen zgodnie z postanowieniami tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania, w myśl art. 5 wyżej wymienionego protokołu, pismem z dnia 13 października 2008 r. poinformowała o transpozycji tego dorobku do swojego prawa krajowego. Tak więc Dania zobowiązana jest w świetle prawa międzynarodowego do wprowadzenia w życie niniejszej decyzji.

(11) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ([1]). Zjednoczone Królestwo nie jest zatem związane przepisami niniejszej decyzji, ani nie podlega jej stosowaniu. W związku z tym niniejszej decyzji nie należy stosować wobec Zjednoczonego Królestwa.

(12) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, których nie stosuje się do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ([2]). Irlandia nie jest zatem związana przepisami niniejszej decyzji, ani nie podlega jej stosowaniu. W związku z tym niniejszej decyzji nie należy stosować wobec Irlandii.

(13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([3]), które wchodzą w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy ([4]).

(14) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ([5]), które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art.1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ([6]) i 2008/149/WSiSW ([7]).

(15) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o włączeniu Księstwa Liechtensteinu do umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE ([8]) i 2008/262/WE ([9]).

(16) W odniesieniu do Cypru niniejsza decyzja stanowi przepisy oparte na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany, w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.

(17) W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii niniejsza decyzja stanowi przepisy oparte na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany, w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.

(18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ([10]),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Regiony, w których zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. c i ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 rozpoczyna się gromadzenie i przekazywanie danych do wizowego systemu informacyjnego (VIS):

([1]) Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.
([2]) Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.
([3]) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.
([4]) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.
([5]) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.
([6]) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.
([7]) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50.
([8]) Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.
([9]) Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 5.
([10]) Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

— Region pierwszy:

Algieria,

Egipt,

Libia,

Maroko,

Mauretania,

Tunezja.

— Region drugi:

Izrael,

Jordania,

Liban,

Syria.

— Region trzeci:

Afganistan,

Arabia Saudyjska,

Bahrajn,

Irak,

Iran,

Jemen,

Katar,

Kuwejt,

Oman,

Zjednoczone Emiraty Arabskie.

Artykuł 2

Przejścia graniczne na granicach zewnętrznych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) [1], stanowią oddzielny region. W przypadku wniosków wizowych złożonych na granicach zewnętrznych gromadzenie i przekazywanie danych do VIS rozpocznie się zgodnie z art. 48 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja ma zastosowanie wobec Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Jacques BARROT
Wiceprzewodniczący

[1] Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Uni Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: http://europa.eu

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL